

อตตา หิ อตุตโน นาโถ

ข่าวรามคำแหง

RAMKHAMHAENG UNIVERSITY NEWSLETTER

ม.ร.0601.033.0332/2523.09.49 [001-008]

เพื่อเป็นสื่อกลาง
ระหว่าง
มหาวิทยาลัยกับนักศึกษา

ปีที่ 9

ฉบับที่ 49

ปีการศึกษา 2522

5 เมษายน 2523

ราคา 75 สตางค์

พิธีมอบรางวัลกาชาด ม.ร.

เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2523 เวลา 10.30 น. ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงทั่วหวมก คณะกรรมการจัดงานกาชาด ม.ร. ปี 2523 ได้จัดพิธีมอบรางวัลกาชาดจากบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ที่ได้บริจาคสิ่งของเป็นรางวัลสลากกาชาด แก่มหาวิทยาลัย โดยมี ศ.ดร.ศักดิ์ ผดุงนิรันดร์ อธิการบดี เป็นผู้รับมอบ

รศ.จรินทร์ ธานีรัตน์ ประธานคณะกรรมการจัดงานฯ ได้กล่าวรายงานฯ ในปีนี้มหาวิทยาลัยได้รับความอนุเคราะห์จากบริษัท ห้างร้านหลายแห่ง มอบสิ่งของให้มหาวิทยาลัยเพื่อจัดเป็นรางวัลสำหรับสลากกาชาดเป็นจำนวนมาก อาทิเช่น รถยนต์ โตโยต้าโคโรลา จากธนาคารทหารไทย สาขาทั่วหวมก นอกจากนี้มี เครื่องรับโทรทัศน์สี, ขาวดำ เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น จักรยานยนต์ พัดลม ฯลฯ จากบริษัทอื่น ๆ

หลังจากประธานคณะกรรมการจัดงานฯ กล่าวรายงานแล้ว ศ.ดร.ศักดิ์ ผดุงนิรันดร์ อธิการบดี ม.ร. ได้รับมอบสิ่งของจากบริษัทห้างร้านต่าง ๆ และได้กล่าวขอบคุณผู้บริจาคสิ่งของเป็นรางวัลสลากกาชาดของ ม.ร.ในครั้งนี

ข่าวโดย คณะกรรมการประชาสัมพันธ์ ม.ร.

เชิญเที่ยวร้านกาชาด ม.ร.

ตามที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงจะออกร้านในงานกาชาด ร่วมกับสภากาชาดไทย ในวันที่ 6-10 เมษายน 2523 ณ สวนอัมพร นั้น ผศ.จทาเทียนไทย ประธานกรรมการจัดงานกาชาด ม.ร. ได้ชี้แจงรายละเอียด

เกี่ยวกับการจัดงาน ครั้งนี้ว่า ร้านกาชาดของมหาวิทยาลัยรามคำแหงในปีนี้จะมีการแสดงนิทรรศการทางวิชาการ จำหน่ายตำรา สลากกาชาด สอยกัลปพฤกษ์ การแสดงของวงดนตรีลูกทุ่งสุโขทัย R.U. Band จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อหารายได้สมทบทุนสภากาชาดไทย จึงขอเชิญชาวรามคำแหง เที่ยวร้านกาชาดของ ม.ร. ในงานกาชาดที่สวนอัมพรระหว่างวันที่ 6-10 เมษายน นี้ด้วย ซึ่ง

อ่านต่อหน้า 8

สวป.ชี้แจงเรื่องวันลงทะเบียนเรียน

อาจารย์สมชาย น้อยฉ่ำ ผู้อำนวยการสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล ชี้แจงผ่าน ขร.ว่า การที่ไม่กำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนทันทีที่สอบเสร็จก็เนื่องจากการให้เวลาแก่อาจารย์ได้ตรวจสอบข้อสอบ เพื่อให้นักศึกษาจะได้ทราบผลสอบเร็วขึ้น

ตามที่มีนักศึกษาข้องใจว่าเหตุใดมหาวิทยาลัยจึงไม่เลื่อนกำหนดการลงทะเบียนเรียนภาคฤดูร้อนจากวันที่ 1-10 เมษายน 2523 มาเป็นวันที่ 24 มีนาคม-2 เมษายน 2523 นั้น สวป.ขอชี้แจงให้นักศึกษาทราบว่า การที่ไม่กำหนดให้ลงทะเบียนเรียนระหว่าง 24 มีนาคม-2 เมษายน 2523 ก็เพราะเหตุว่า ช่วงนี้เป็นเวลาที่อาจารย์ต้องตรวจสอบข้อสอบทั้งที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ และที่ต้องตรวจด้วยตนเอง อาจารย์จะได้มีเวลาตรวจ ข้อสอบอย่างเต็มที่ ซึ่งจะทำให้ประกาศผลสอบได้ไ้เร็วขึ้น นอกจากนั้นเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการลงทะเบียนเรียนก็เป็นเครื่องเดียวกับที่ใช้ในการตรวจสอบข้อสอบด้วย จึงจำเป็นต้องใช้เครื่องตรวจสอบให้เสร็จก่อนการลงทะเบียนเรียน มิฉะนั้นการประกาศผลสอบจะล่าช้ากว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ไปอีก

ข่าวโดย กองบรรณาธิการ

ทีมอาจารย์จุฬาฯ ครองถ้วย ประเพณีอาจารย์ ราม-จุฬาฯ

เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2523 เวลา 13.00 น. ณ โรงยิม 4 ม.ร. ดร.กำแหง สติรกุล รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธานในการแข่งขันกีฬาประเพณี ครั้งที่ 1 ระหว่างอาจารย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กับ อาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นเจ้าภาพ วัตถุประสงค์ในการแข่งขันกีฬาประเพณี ครั้งนี้เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ทั้งสองสถาบัน และเพื่อให้อาจารย์ได้ออกกำลังกายบ้างตามสมควร โดยมีการแข่งขันกีฬา 5 ประเภท ด้วยกันคือ แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส เทนนิส แครีบอลหญิง และฟุตบอล ผลการแข่งขันปรากฏดังนี้

- แบดมินตัน ทีมอาจารย์จุฬาฯ ชนะ
- เทเบิลเทนนิส ทีมอาจารย์รามคำแหงชนะ
- เทนนิส ทีมอาจารย์จุฬาฯชนะ
- แครีบอลหญิง ทีมอาจารย์รามคำแหงชนะ

ฟุตบอล - ทีมผู้บริหารและผู้สูงอายุ จุฬาฯ เสมอ รามคำแหง 1 ต่อ 1

-ทีมอาจารย์หนุ่ม จุฬาฯ ชนะ รามคำแหง 1 ต่อ 0

สำหรับคะแนนรวมทั้งหมด ทีมอาจารย์จุฬาฯ เป็นฝ่ายชนะและได้ครองถ้วยรางวัล ส่วนการแข่งขันกีฬาประเพณี ครั้งต่อไป จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะเป็นเจ้าภาพเป็นแน่

ข่าวโดย คณะกรรมการประชาสัมพันธ์

รายชื่อบริษัทที่มอบสิ่งของให้แก่มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อเป็นรางวัลสถาปนาชาติปี 2523

รายชื่อ	สิ่งของที่บริจาค	
ธนาคารทหารไทย จำกัด	รถยนต์โตโยต้า โคโลล่า 1,300 ซีซี	1 คัน
ห้างหุ้นส่วนจำกัดพจน์รุ่งโรจน์	ทีวีสีโซนี่ ขนาด 18 นิ้ว	1 เครื่อง
ห้างหุ้นส่วนจำกัดไซติสสถานก่อสร้าง	ทีวีขาว-ดำ ขนาด 24 นิ้ว	1 เครื่อง
ห้างหุ้นส่วนจำกัดไซแอมวันในเอ็นเตอร์ไพรส์	ทีวีขาว-ดำ ขนาด 20 นิ้ว	1 เครื่อง
บริษัท ศรีเมือง จำกัด	หม้อหุงข้าวไฟฟ้า เนชั่นแนล ขนาด 5 ลิตร	2 ใบ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด อ.แสงวัฒนาพาณิชย์	ตู้เย็น โตชิบา ขนาด 7.5 คิว	1 ตู้
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิลป์สมัยเฟอร์นิเจอร์	ชุดรับแขก	1 ชุด
ห้างหุ้นส่วนจำกัด สแตนดาร์ดเฟอร์นิเจอร์และก่อสร้าง	เครื่องปรับอากาศ Carrier ขนาด 15,000 บีทียู	1 เครื่อง
ธนาคารออมสิน	สลากออมสิน	150 ฉบับ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด นิธิคำสถาปัตย์และวิศวกรรม	ทีวีสี ขนาด 26 นิ้ว ยี่ห้อ I.T.T.	1 เครื่อง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด คุณิตฮาร์ดแวร์	เตาแก๊สชนิดอบของได้	1 เครื่อง
บริษัท ชินวุธมาร์เก็ตติ้ง จำกัด	รถจักรยานยนต์ ซูซูกิ ขนาด 100 ซีซี	1 คัน
ร้าน สากลพาณิชย์	เครื่องดูดฝุ่น เนชั่นแนล	2 เครื่อง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้อปสปอร์ต	วิทยุคาสเซท โซนี่ เอเอ็ม-เอฟเอ็ม 2 ลำโพง	1 เครื่อง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ชัชพล	รถจักรยานยนต์ ฮอนด้า ขนาด 100 ซีซี	1 คัน
ร้านถาวรพาณิชย์	ทีวีขาว-ดำ เนชั่นแนล ขนาด 17 นิ้ว	1 เครื่อง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ชันนี่	ตู้เย็น K.E.C. ขนาด 5.5 คิว	1 ตู้
บริษัท ว.เกียรติแอนด์ฟูจิ จำกัด	พัดลม บริสซอแอร์	6 เครื่อง
บริษัท ไทยพิมพ์สัมพันธ์ จำกัด	พัดลมตั้งโต๊ะ ขนาด 12 นิ้ว	2 เครื่อง
บริษัท คอนโทรลคาค้า (ประเทศไทย) จำกัด	พัดลม เจโรแอร์	2 เครื่อง
บริษัท แอร์ลิงกา	ตัวเครื่องบินไปกลับ กรุงเทพฯ-โคลัมโบ	1 ที่นั่ง
บริษัท ไฟฟ้าฟิลิปส์แห่งประเทศไทย	ตู้เย็นฟิลิปส์ ขนาด 8.5 คิว	1 ตู้
บริษัท ชิว-เนชั่นแนล จำกัด	วิทยุ-เทปคาสเซท เนชั่นแนล	1 เครื่อง
บริษัท อีสท์เอเซียติก	ทีวีสีซันโย 13 นิ้ว	1 เครื่อง
	พัดลมตั้งโต๊ะ ควาร์น 12 นิ้ว	1 เครื่อง
บริษัท แสงฟ้าวิสาหกิจ จำกัด		
บริษัท ฮิวโก้เปเปอร์ จำกัด	ทีวีขาว-ดำ ทอมสัน 17 นิ้ว	1 เครื่อง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด เพียรชัย		
ห้างหุ้นส่วนจำกัด บรรรเจ็ดใหญ่		

สิ่งของเหล่านี้ได้รับไว้ก่อนวันที่ 28 มีนาคม 2523 สิ่งของที่ได้รับหลังจากนั้นจะได้ประกาศให้ทราบในข.ฉบับต่อไป

ข่าวโดย กองบรรณาธิการ

การปกครองส่วนภูมิภาค

ต่อจากหน้า 7

ในทางปฏิบัติ เราจะพบกับสภาพการบริหารที่มีเพียงลักษณะหนึ่งลักษณะใดโดยเด่นชัดเพียงรูปเดียว แต่จะเป็นการจัดระบบระหว่างความร่วมมืออำนาจกับการกระจายอำนาจ เพื่อให้เหมาะสมในการปกครองมากที่สุด

การที่แต่ละประเทศจะมีระบบการปกครองที่เป็นไปในแนวทางใดของความร่วมมืออำนาจหรือการกระจายอำนาจมากน้อยกว่ากันเพียงไรนั้น จะต้องพิจารณาจาก

- แนวความคิดดั้งเดิมหรือรากฐานทางประวัติศาสตร์
- เป้าหมายและความเหมาะสม
- การกำหนดแนวความคิด หรือ การตีความทฤษฎี

หรืออุดมคติ

- การกำหนดวิธีการในทางปฏิบัติ
- การวิเคราะห์ถึงระบบการปกครอง อาจมองได้อีก

แง่หนึ่ง คือการวิเคราะห์ตามแบบ Classical school และ Romantic school

1. Classical school คือ การมองจากยอดลงมา โดยสรุปว่า รัฐเป็นแหล่งหรือศูนย์รวมอำนาจทั้งหมดเพียงแหล่งเดียว และรัฐบาลกลางก็คือผู้ที่กำหนดการปกครองในหน่วยย่อยเพื่อเหตุผลในด้านประสิทธิภาพและการพัฒนาเศรษฐกิจ รัฐบาลจึงเป็นผู้นำในทุกด้าน เหตุผลในแนวนี้

นำไปสู่แนวโน้มการปกครองระบบรวมอำนาจ

2. Romantic school คือ การมองจากฐานขึ้นไป สรุปว่า รัฐย่อยประกอบด้วยชุมชนแต่ละชุมชนเป็นพื้นฐาน เบื้องต้นเน้นถึงฐานะความเป็นแต่ละส่วนของชุมชนที่จะต้องคงฐานะความเป็นอิสระและประชาธิปไตยขึ้นพื้นฐาน ที่ถูกรวบล้อมขอบเขตไว้ด้วยอำนาจจากส่วนกลาง เป็นเหตุผลในแนวโน้มของระบบการปกครองแบบกระจายอำนาจ

สรุปในขั้นต้น เราสามารถจัดขอบเขตวิธานได้อย่างกว้าง ๆ ว่า

National Government	Local Government
---------------------	------------------

-ระดับการปกครอง . Centralization Decentralization การวิเคราะห์การกระจายอำนาจ

ถ้าเราแบ่งระดับการกระจายอำนาจเป็น 2 ระดับ เรา

จะพบ

- ก.) การกระจายอำนาจในระดับที่ไม่สมบูรณ์ หรือ เป็นลักษณะของการแบ่งอำนาจนั่นเอง
- ข.) การกระจายอำนาจในระดับที่สมบูรณ์
- ก.) การกระจายอำนาจในระดับที่ไม่สมบูรณ์ หรือการแบ่งอำนาจ (Deconcentration) เป้าหมายของการแบ่งอำนาจ
- มุ่งถึงประสิทธิภาพในการปกครอง
- แสดงฐานความผูกพันกับส่วนกลาง

- เป็นลักษณะของการขยายขอบเขตของความรับผิดชอบ
  - แสดงฐานะความเป็นตัวแทนของอำนาจส่วนกลาง
- ลักษณะสำคัญ**
- อำนาจในการตัดสินใจอยู่ในระดับที่ไม่สมบูรณ์
  - เป็นลักษณะที่ก้าวกระหว่างการรวมอำนาจและการกระจายอำนาจ
  - มีลักษณะความเชื่อมโยงของขั้นตอนการบังคับบัญชาจากส่วนกลาง ในบางครั้งอาจมีส่วนประกอบจากการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นก็ได้ แต่ก็จะต้องมีลักษณะการมอบหมายอำนาจจากส่วนกลางประกอบด้วย
  - อำนาจหน้าที่มีขอบเขตจำกัดแน่นอน อาจจะทำได้ตามขอบเขตงาน หรือขอบเขตพื้นที่ หรือทั้งสองอย่างก็ได้
- ข.) การกระจายอำนาจในระดับเต็มรูปแบบ หรือระดับสมบูรณ์ (Decentralization)
- เป้าหมาย**
- มุ่งถึงประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น
  - ความผูกพันต่อชุมชน หรือการมีส่วนร่วมในสังคมของตน
  - ความเป็นอิสระที่จะพิจารณาเพื่อผลประโยชน์ของตนเองในระดับท้องถิ่น ภายในขอบเขตงานหรือขอบเขตพื้นที่
  - การเป็นตัวแทนของท้องถิ่นต่ออำนาจส่วนกลาง
- ลักษณะสำคัญ**
- การมีอำนาจอิสระโดยสมบูรณ์ในการตัดสินใจ โดยเฉพาะการตัดสินใจเรื่องงบประมาณ
  - ไม่มีความผูกพันในแง่สายการบังคับบัญชากับหน่วยงานหรือองค์การอื่นที่อยู่นอกเหนือขอบเขตของตน
  - จะต้องมี การเลือกตั้ง หรือการเป็นตัวแทนจากท้องถิ่นโดยตรง ไม่ใช่การแต่งตั้งจากส่วนกลาง
  - อาจจำกัดขอบเขตงานหรือพื้นที่ แต่ไม่จำกัดระดับการตัดสินใจ

อ่านต่อฉบับหน้า

การทอดผ้าป่า

ต่อจากหน้า 5

เมื่อจุดธูปเทียนและถวายเสร็จก็จุดประทัดเพื่อให้พระในวัดรู้ พอเสร็จพิธีก็พากันหลีกไป ส่วนพระที่เมื่อได้ยินก็ครองผ้าผืนศาลจะปิดออกมาชักผ้าป่าขึ้น และมีธรรมเนียมว่ารูปไหนถึงก่อนก็ต้องได้รับผ้าป่าขึ้น

4. ใช้ทอดในตอนเช้าคือจัดกองผ้าป่าอยู่ภายในบ้าน เมื่อเห็นพระที่มาบิณฑบาต รูปใดก็ได้แล้วนิมนต์พระ วิธิต้องเข้าไปให้ศีล เมื่อทอดเสร็จคือถวายพระ คือถวายสาธุพิธีด้วย

ถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา

อ.ธีระ สิงห์พันธุ์
คณะนิติศาสตร์

สืบเนื่องมาจากเมื่อเร็ว ๆ นี้ มีข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ ได้ลงข่าวเกี่ยวกับข้อกฎหมายของการถอนฎีกาผิดแผกแตกต่างจากหลักกฎหมายไปบ้าง ซึ่งทำให้ผู้อ่านหรือนักศึกษากฎหมายบางคนอาจจะสงสัย และคลงแคลงใจว่า การสั่งถอนฎีกาของอธิบดีกรมอัยการนั้น จะถูกต้องครบถ้วนตามขั้นตอนของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือไม่ ดังนั้นผู้เขียนจึงจะขอแนะนำเรื่องการถอนฟ้องถอนอุทธรณ์ และถอนฎีกา มากล่าวไว้เพื่อให้นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้เข้าใจโดยทอ่งแท้

การถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา กับ การถอนฟ้องนั้น ไม่เหมือนกัน การถอนฟ้องนั้น กฎหมายบัญญัติไว้ในมาตรา 35 ป.วิ.อาญา ซึ่งคืออาญาแผ่นดินนั้น จะถอนฟ้องได้เฉพาะก่อนศาลชั้นต้นพิพากษาเท่านั้น¹ แต่ถ้าเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัว หรือคดีที่ยอมความกันได้ จะถอนฟ้องเวลาใดก็ได้ ก่อนคดีถึงที่สุด

ส่วนการถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกาได้มีบัญญัติไว้ในมาตรา 145, 202 และ 225 ทั้งการถอนฟ้อง และการถอนอุทธรณ์, ถอนฎีกานั้นมีเจตนารมณ์ที่แตกต่างกัน ผู้ร่างกฎหมายจึงตั้งชื่อว่า "ถอนฟ้อง" "ถอนอุทธรณ์" และ "ถอนฎีกา"

คำว่า "ถอนฟ้อง" นั้น หมายความว่าถึง ถอนฟ้องทั้งอัน มิใช่ถอนแต่เฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่ง เป็นการถอนโดยมุ่งที่จะระงับฟ้องทั้งหมด ส่วนคำว่า "ถอนอุทธรณ์" และ "ถอนฎีกา" นั้น มุ่งจะถอนเฉพาะแต่ตัวฟ้องอุทธรณ์หรือฟ้องฎีกา เท่านั้น ตัวฟ้องเดิมยังอยู่ ไม่ประสงค์จะให้ระงับไปด้วย²

ข้อแตกต่างระหว่างการถอนฟ้อง และการถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา จึงแยกพิจารณาได้ ดังนี้

1. การถอนฟ้องเป็นเรื่องของโจทก์โดยเฉพาะเท่านั้น เพราะโจทก์เป็นผู้ฟ้อง จำเลยจึงจะถอนฟ้องไม่ได้ ส่วนการถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา โจทก์จะถอน หรือจำเลยจะเป็นผู้ถอนก็ได้ กล่าวคือ ถ้าโจทก์เป็นผู้อุทธรณ์ หรือฎีกา โจทก์ก็อาจจะขอถอนอุทธรณ์หรือขอถอนฎีกาได้ แต่ถ้าจำเลย เป็นผู้อุทธรณ์ หรือฎีกา จำเลยก็จะเป็นผู้ขอถอนอุทธรณ์ หรือขอถอนฎีกาได้เช่นเดียวกัน

2. เมื่อมีการถอนฟ้องไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว คำพิพากษาของศาลก็ย่อมระงับไป ไม่มีผลบังคับต่อไป ถ้ามีการถอนฟ้องที่ศาลสูง ศาลสูงก็ไม่จำเป็นต้องมีคำพิพากษาให้ยกคำพิพากษาของศาลล่าง ศาลสูงเพียงแต่ทำเป็นคำอนุญาตให้ถอนฟ้องก็เป็นการเพียงพอแล้ว³ ส่วนการถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกานั้น คำพิพากษาของศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ ยังมีผลใช้บังคับอยู่ แล้วแต่กรณี กล่าวคือ ถ้าถอนอุทธรณ์ คำพิพากษาของศาลชั้นต้นก็ยังมีผลใช้บังคับอยู่ ถ้าถอนฎีกาคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ก็ยังมีผลใช้บังคับอยู่

3. การถอนฟ้องนั้น ไม่ว่าจะเป็นการถอนฟ้องในคดีความผิดต่อแผ่นดิน หรือคดีความผิดต่อส่วนตัวก็ตามมาตรา 35 ป.วิ.อาญา บัญญัติให้ศาลตามจำเลยว่าจะคัดค้านการถอนฟ้องนั้นหรือไม่ ถ้าจำเลยคัดค้าน ศาลก็ต้องยกคำร้องขอถอนฟ้องนั้น ส่วนการถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกานั้น กฎหมายมิได้บัญญัติเกี่ยวกับ เรื่อง การคัดค้านของคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งไว้เลย ดังนั้น ศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกาจึงสั่งคำร้องขอถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกาได้โดยไม่ต้องสอบถามคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งว่าจะคัดค้านหรือไม่ ถึงแม้มาตรา 215 และมาตรา 225 จะบัญญัติให้นำบทบัญญัติในศาลชั้นต้น และศาลอุทธรณ์มาใช้ในชั้นอุทธรณ์ และฎีกาโดยอนุโลม

ก็ตาม แต่ก็มุ่งหมายเฉพาะในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติในเรื่องนั้น บัญญัติไว้โดยเฉพาะเท่านั้น แต่สำหรับเรื่องการถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกานั้น มาตรา 202 บัญญัติวิธีปฏิบัติไว้โดยเฉพาะแล้ว ศาลจึงไม่ต้องสอบถามคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งว่าจะคัดค้านหรือไม่

อำนาจการถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ของพนักงานอัยการนั้นมีอยู่ตาม มาตรา 145 วรรคท้าย ซึ่งบัญญัติให้นำบทบัญญัติในสองวรรคแรกมาใช้บังคับโดยอนุโลม และตามมาตรา 145 วรรคท้ายนี้ เป็นอำนาจของพนักงานอัยการทุกชั้น ไม่เพียงแต่เฉพาะอธิบดีกรมอัยการเท่านั้น⁴ แต่ถ้าอธิบดีกรมอัยการเป็นผู้สั่งถอนอุทธรณ์ หรือสั่งถอนฎีกา ก็ไม่จำเป็นต้องส่งสำนวนคดีนั้นไปยังอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งอีก แต่ถ้าพนักงานอัยการชั้นอื่น ๆ สั่งถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ก็จำเป็นต้องส่งสำนวนคดีนั้นไป เพื่อให้อธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งอีกชั้นหนึ่ง

การถอนอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อาจถอนอุทธรณ์ต่อศาลชั้นต้น หรือต่อศาลอุทธรณ์โดยตรงก็ได้ ตามมาตรา 202 ซึ่งแยกพิจารณาได้ดังนี้

1. เมื่อสำนวนคดีนั้น ยังอยู่ในศาลชั้นต้น โดยยังไม่ได้ส่งสำนวนไปศาลอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ก็อาจยื่นคำร้องขอถอนต่อศาลชั้นต้นได้ และศาลชั้นต้นก็มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ถอนได้

2. เมื่อสำนวนถูกส่งไปศาลอุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ก็ต้องยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์โดยตรง และศาลอุทธรณ์จะเป็นผู้สั่งอนุญาตตามคำร้องดังกล่าว หรือผู้อุทธรณ์จะยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นก็ได้ แต่ศาลชั้นต้นจะต้องส่งคำร้องไปให้ศาลอุทธรณ์เป็นผู้สั่ง

การยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์ทั้งสองกรณีนี้ ต้องยื่นก่อนศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษา

สำหรับการถอนฎีกานั้น มาตรา 225 บัญญัติให้นำบทบัญญัติในชั้นอุทธรณ์มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ไม่มีบทกฎหมายในหมวดว่าด้วยฎีกา จะปรับเข้ากับกรณีที่เกิดขึ้นในชั้นฎีกาได้ก็อาศัยมาตรา 225 นำบทบัญญัติในชั้นอุทธรณ์มาใช้ปรับใช้ได้ และสามารถจะนำเอาบทบัญญัติในชั้นอุทธรณ์มาใช้ได้ทั้งหมด ตั้งแต่มาตรา 193 เป็นต้นมา มิใช่นำมาใช้แต่บางส่วน⁵

ดังได้กล่าวมาแล้ว การถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกานั้น เป็นอำนาจของพนักงานอัยการทุกชั้น ซึ่งมีอยู่ตามมาตรา 145 วรรคท้าย ดังนั้น อธิบดีกรมอัยการซึ่งก็เป็นพนักงานอัยการคนหนึ่ง จึงมีอำนาจดังกล่าวด้วย และอำนาจของอธิบดีกรมอัยการเป็นอำนาจโดยเด็ดขาด เมื่อสั่งประการใดแล้ว ไม่จำเป็นต้องส่งสำนวนไปยังอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งอีก

การที่ ป.วิ.อาญา บัญญัติให้อำนาจอธิบดีกรมอัยการมีอำนาจสั่งถอนฎีกาได้นั้น ก็เพราะมีเจตนารมณ์ที่จะให้มีการช่วงคุ้ยอำนาจการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน และเป็นการควบคุมดูแลการสั่งการของอัยการผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดความเป็นธรรม และเป็นไปตามกฎหมาย สิทธิของบุคคลที่เป็นคู่ความ ควรจะได้รับความคุ้มครองจากพนักงานอัยการโดยเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้เสียหาย หรือจำเลยก็ตาม

เอกสารอ้างอิง

- คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1117/2487, 575/2498
- อุทศ ธรรมมาทิน หน้า 64 วรรณสารอัยการ ฉบับที่ 24 ปีที่ 2 เดือนธันวาคม 2522 พิมพ์ที่ โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์
- คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 438/2505
- ป.วิ.อาญา มาตรา 145 วรรคท้าย "บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่พนักงานอัยการจะถอนอุทธรณ์ และถอนฎีกาโดยอนุโลม"
- คำสั่งสั่งคำร้องของศาลฎีกาที่ 86/2479 และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 502-505/2479 และ 575/2479

ไทยคดีศึกษา

ศ.กุหลาบ มลลิกะมาส
คณะมนุษยศาสตร์

ความหมายของไทยคดีศึกษา

ในวงการอุดมศึกษาชั้นปริญญาโท และปริญญาเอกในบ้านเมืองของเรา คำว่า ไทยคดีศึกษา หรือ ไทยศึกษา (ไม่มีคำว่า คดี) ไม่ใช่คำใหม่ทีเดียวนัก ศูนย์วิจัยไทยคดีศึกษา ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ได้ตั้งมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ในปัจจุบันนี้มีสถาบันอุดมศึกษาสนใจที่จะเปิดหลักสูตรไทยคดีศึกษา หรือไทยศึกษาในระดับปริญญาโทหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นต้น ในต่างประเทศ คำว่า American studies, Russian studies, Asian studies, หรือ Japanese studies มีความหมายถึงหลักสูตรการสอนการเรียนในระดับหลังปริญญาตรี ซึ่งศึกษาเน้นหนักในสาขาวิชาการต่าง ๆ เกี่ยวกับอาณาเขตอื่นที่ตามชื่ออื่น ๆ ส่วนคำไทยคดีศึกษาหรือที่เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า Thai Studies มีความหมายถึงการศึกษาที่พุ่งแสงในเรื่องที่ไทยเป็นศูนย์กลางของความสำคัญเช่นที่เกี่ยวกับ คนไทย ชาติไทย ประเทศไทย หรือวัฒนธรรมไทย โดยทั่วไปไทยคดีศึกษาเป็นหลักสูตรในมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาโท และปริญญาเอก เป็นการศึกษาอย่างมีระบบ ซึ่งมีลักษณะสำคัญคือประการที่หนึ่งจะต้องศึกษาอย่างลึกซึ้งในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นวิชาเฉพาะประการที่สองจะต้องศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กับวิชาเฉพาะเพื่อให้รู้กว้างขวางขึ้น วิชาสัมพันธ์นี้จะต้องอยู่นอกภาควิชาเฉพาะ เช่นศึกษาลึกซึ้งในวิชาวรรณคดีไทย เป็นวิชาเฉพาะ และศึกษาในภาคสังคมวิทยา เป็นวิชาสัมพันธ์ประกอบ และประการที่สามยังอาจต้องศึกษาวิชาภาษาใดภาษาหนึ่งเพื่อเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นและเพื่อการเขียนวิทยานิพนธ์วิชาการที่จะต้องศึกษาทั้ง 3 ประการนี้ อาจแตกต่างกันไปบ้างตามสถาบันต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตาม คงมีลักษณะสำคัญคล้ายคลึงกันคือ เน้นการศึกษาลึกซึ้งในวิชาเฉพาะ และให้มีการศึกษาให้กว้างขวางออกไปนอกภาควิชา เป็นวิชาสัมพันธ์ ส่วนวิชาภาษาใดภาษาหนึ่งนั้น อาจเป็นภาษาถิ่นภายในประเทศก็ได้ ขึ้นอยู่กับความจำเป็นในกระบวนการศึกษานั้น ๆ

ที่มาของการศึกษา

โดยธรรมชาติแล้วมนุษย์มีความใคร่เรียนใคร่รู้อยู่เสมอ การแสวงหาความรู้และการเพิ่มพูนความรู้ให้ยิ่งขึ้นไปเป็นปรากฏการณ์ที่มีอยู่ตลอดเวลาของมนุษยชาติ ความคิดที่จะศึกษาหาความรู้ให้กว้างขวางลึกซึ้งเกี่ยวกับถิ่นที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะมีมานานแล้วในอดีต การศึกษาถึงแหล่งเจริญที่สำคัญ ๆ ของมนุษย์ เช่น อียิปต์ อินเดีย และจีนก็ได้ทำให้เกิดวิชาการเกี่ยวกับประเทศเหล่านั้น เช่น วิชาภารตวิทยา Indology วิชาอียิปต์วิทยา Egyptology และวิชา Chinology ซึ่งเกี่ยวกับประเทศจีน เป็นต้นว่าในปัจจุบันนี้ความสนใจและการศึกษาของมนุษย์ก็กว้างขวางยิ่งขึ้น ความคิดที่จะศึกษาอย่างลึกซึ้ง เฉพาะเรื่องเฉพาะสาขา และเฉพาะภูมิสถานแห่งใดแห่งหนึ่ง ทำให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วโลก มีการศึกษาค้นคว้าวิจัย และการแสวงหาคำตอบปัญหาต่าง ๆ ทั้งในด้านสังคมวิทยา ด้านภาษา และวรรณคดี ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศิลปะ โดยสรุปแล้วก็คือว่า จะศึกษาด้านใด ๆ ก็ได้ทั้งสิ้น ในอาณาเขตประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือในกลุ่มประเทศซึ่งหมายความว่ามากกว่าหนึ่งประเทศก็ได้ อย่างเช่น Asian Studies ซึ่งเปิดสอนในมหาวิทยาลัยฮาวาย สหรัฐ

คำว่า "ทรัพย์สิน" ในมาตรา 334 แห่งประมวลกฎหมายอาญา

อ.วินัย ส้าเลิศ
คณะนิติศาสตร์

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 บัญญัติว่า "ผู้ใดเอาทรัพย์สินของผู้อื่นหรือผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยไปโดยทุจริต ผู้นั้นกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปี และปรับ ไม่เกินหกพันบาท"

ในมาตรา 334 นี้ วัตถุแห่งการกระทำก็คือทรัพย์สิน จึงต้องมาพิจารณาว่า "ทรัพย์สิน" ในมาตรานี้มีความหมายแคไหน ในประมวลกฎหมายอาญามีได้บัญญัติความหมายของคำว่าทรัพย์สินไว้อย่างกฎหมายลักษณะอาญาเดิม ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 6 ข้อ 10 ว่า ทรัพย์สินหมายถึงบรรดาสิ่งของอันบุคคลสามารถมีกรรมสิทธิ์ยึดถืออำนาจเป็นเจ้าของได้ ตามกฎหมายลักษณะอาญาเดิม คำว่าทรัพย์สินมีความสำคัญอยู่ที่ความสามารถมีกรรมสิทธิ์ หรือถืออำนาจเป็นเจ้าของได้ เมื่อประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญาไม่มีวิเคราะห์ศัพท์คำว่า "ทรัพย์สิน" ไว้คือ ตัดคำว่าทรัพย์สินออกไป ดังนั้นจึงต้องไปใช้ความหมายของคำว่าทรัพย์สินในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 98 ซึ่งบัญญัติว่า "อันว่าทรัพย์สินนั้น โดยนิติบัญญัติให้ทั่ววัตถุมีรูปร่าง" คำว่า "ทรัพย์สิน" ตามมาตรา 98 นี้ บุคคลธรรมดาจะเข้าใจ เช่นใด หรือจะตกลงให้ความหมายกันเช่นใดก็ตาม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่จะต้องใช้กฎหมายบังคับแล้วจะต้องแปลความโดยเคร่งครัด จะมีความหมายเป็นอย่างอื่นมิได้ นอกจากความหมายดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 98 นี้ ซึ่งใช้ถ้อยคำว่า "โดยนิติบัญญัติ" เมื่ออ่านมาตรา 98 และ 99 ประกอบกันแล้ว จึงได้ความหมายที่แท้จริงของคำว่า "ทรัพย์สิน" หมายถึงวัตถุมีรูปร่างซึ่งอาจมีราคา และถือเอาได้ ดังนั้นทรัพย์สินในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 จึงหมายถึงวัตถุที่มีรูปร่าง ซึ่งอาจมีราคา และถือเอาได้ มิได้หมายรวมถึงวัตถุไม่มีรูปร่างด้วย อย่างเช่น คำว่า ทรัพย์สินในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ได้มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 877/2501 (ที่ประชุมใหญ่) วินิจฉัยว่า การลักกระแสไฟฟ้า เป็นความผิดฐานลักทรัพย์ ตามมาตรา 334 แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยศาลฎีกาให้เหตุผลว่า ประมวลกฎหมายอาญา ได้ใช้คำว่า "ทรัพย์สิน" และ "ทรัพย์สิน" ประปนกันอยู่ เช่น ตามประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะที่ 12 ได้ใช้ชื่อลักษณะว่า "ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน" และในหมวด 2 ของลักษณะเดียวกันนี้ก็ได้ใช้คำว่า "ความผิดฐานกระชาก รัศเอาทรัพย์สิน ซึ่งทรัพย์สินและปล้นทรัพย์สิน" แต่ในความผิดฐานกระชากซึ่งที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 337 และมาตรา 338 ก็ให้ความหมายรวมไปถึงประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352 ความผิดฐานยักยอกก็ใช้คำว่า "เบียดบังเอาทรัพย์สิน" ศาลฎีกาจึงมีความเห็นว่าการกฎหมายไม่ได้แบ่งแยกคำว่า "ทรัพย์สิน" และ "ทรัพย์สิน" จากกันเป็นเด็ดขาดเฉพาะ ฉะนั้นคำว่า "ทรัพย์สิน" ตามมาตรา 334 นี้ จึงมีความหมายรวมถึงทรัพย์สินด้วย การลักกระแสไฟฟ้าจึงเป็นความผิดฐานลักทรัพย์ ตามแนวคำวินิจฉัยของศาลฎีกาฉบับนี้ซึ่งมีภายหลังจากประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญาแล้ว ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นว่า ประมวลกฎหมายอาญามีได้วิเคราะห์ศัพท์คำว่า "ทรัพย์สิน" ไว้ การวินิจฉัยจึงต้องอาศัยความหมายของคำว่า "ทรัพย์สิน" ในมาตรา 98 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งมีได้ หมายรวมถึงทรัพย์สินในมาตรา 99 ด้วย แต่แนวคำวินิจฉัยของศาลฎีกาดังกล่าวได้วินิจฉัยว่าการลักกระแสไฟฟ้าเป็นความผิด เพราะกระแสไฟฟ้าเป็นทรัพย์สิน และคำว่า "ทรัพย์สิน" ใน มาตรา 334 หมายรวมถึงทรัพย์สินด้วย จึงเป็นปัญหาว่ากระแสไฟฟ้าเป็นทรัพย์สินมีรูปร่างหรือไม่ ถ้าหากกระแสไฟฟ้าเป็นวัตถุที่

มีรูปร่างก็คงไม่เป็นปัญหาอย่างไร ที่จะวินิจฉัยว่าการลักกระแสไฟฟ้าเป็นความผิด ปกติแล้วถ้าเป็นสิ่งที่ไม่มีรูปร่างก็ย่อมจะหนีบฉวยไปไม่ได้ ฉะนั้นถ้าทรัพย์สินที่ลักเป็นวัตถุมีรูปร่างมีเจ้าของก็เป็นความผิดตามมาตรา 334 แห่งประมวลกฎหมายอาญาแน่นอน

"วัตถุมีรูปร่าง" หมายถึงสิ่งที่มีรูปร่างโดยตัวของมันเอง และให้หมายรวมถึงสิ่งที่อาศัยสิ่งอื่นเป็นรูปร่าง เช่น น้ำในภาชนะ อากาศที่บรรจุอยู่ในยางรถยนต์ หรือบรรจุในถัง หรือแก๊สที่บรรจุในถัง หรือในท่อที่ปล่อยแก๊สไปด้วยที่เป็นปัญหาก็คือ กระแสไฟฟ้าจะอยู่ในความหมายนี้ด้วยหรือไม่ คำว่า "วัตถุมีรูปร่าง" นี้ได้มีนักกฎหมายหลายท่านให้ความหมายว่า หมายถึงวัตถุที่สัมผัสจับต้องได้ เมื่อมาพิจารณาในแง่ที่ว่าทรัพย์สินเป็นสิ่งที่สัมผัสได้ทางร่างกายก็อาจเข้าใจได้ว่ากระแสไฟฟ้าเป็นสิ่งที่สัมผัสทางร่างกายได้ แต่ถ้ามาพิจารณาว่ากระแสไฟฟ้ามีรูปร่างหรือไม่ก็ยากที่จะเข้าใจได้ เพราะกระแสไฟฟ้าเป็นแต่ไหลไปได้ตามสิ่งที่ เป็นสื่อแต่หาที่มีรูปร่างตามภาชนะ เช่นอย่างแก๊ส หรือน้ำไม่ สำหรับเรื่องกระแสไฟฟ้านี้บางประเทศได้มีบทบัญญัติ โดยเฉพาะลงโทษการลักกระแสไฟฟ้าขึ้นไว้ตรง ๆ โดยรวมถึงการลอบใช้กระแสไฟฟ้าของผู้อื่น เช่นเดียวกับการลักลอบเอาไปด้วย เช่น ในสหรัฐอเมริกาบัญญัติว่ากระแสไฟฟ้าเป็นทรัพย์สินที่ลักกันได้ ทำนองเดียวกับกฎหมายอังกฤษ เพราะถือว่ากระแสไฟฟ้าเป็นสิ่งที่ถือเอาและพาไปได้ ประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศสมาตรา 379 ใช้คำว่า CHOSE, THING สำหรับคำว่าทรัพย์สิน ศาลฝรั่งเศสก็วินิจฉัยว่า การเอากระแสไฟฟ้าของผู้อื่นไปเป็นการลักทรัพย์ โดยทำให้ ผ่านจากการครอบครองของเจ้าของมายังผู้ลักได้ ส่วนของไทยเราประมวลกฎหมายอาญามีได้วิเคราะห์ศัพท์คำว่าทรัพย์สินไว้ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น และในมาตรา 334 ก็ได้บัญญัติถึงการลักกระแสไฟฟ้า ควบคู่กันซึ่งไม่มีบทกฎหมายเฉพาะสำหรับเรื่องกระแสไฟฟ้ากรณีวินิจฉัย เรื่องกระแสไฟฟ้าก็ต้องเป็นไปตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 877/2501 แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่ากระแสไฟฟ้าเป็นทรัพย์สิน ตามมาตรา 98 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น มาตรา 334 คลุมไม่ถึงศาลฎีกาจึงต้องวินิจฉัยว่ากระแสไฟฟ้าเป็นทรัพย์สิน ซึ่งรวมถึงวัตถุไม่มีรูปร่างด้วย การแปลงกฎหมายอย่างนี้ด้วยความเคารพอย่างสูง ผู้เขียนเห็นว่าออกจะเป็นผลร้ายแก่จำเลย ซึ่งน่าจะเป็นการผิดไปจากหลักของประมวลกฎหมายอาญา อย่างไรก็ตามที่ศาลฎีกาท่านวินิจฉัยว่ากระแสไฟฟ้าเป็นทรัพย์สินที่ลักกันได้ ก็เป็นการวินิจฉัยปัญหาเฉพาะเรื่องโดยแท้จะนำมาใช้อ้างเป็นหลักทั่วไปไม่ได้

ส่วนหลังงานอย่างอื่น เช่น พลังงานความร้อน แสง เสียง รวมทั้งรูปที่มองเห็นด้วยตา ที่ได้ยินด้วยหู ในตัวของมันเอง ไม่ใช่สิ่งที่จับต้องได้ จึงไม่เป็ทรัพย์สินที่ลักได้

ปัญหาว่าการถอดท่ออากาศเย็น หรือร้อนไปจากท่อที่ปล่อยอากาศเย็นหรือร้อน จะมีความผิดฐานลักทรัพย์หรือไม่ กรณีอากาศก็ดี แก๊สก็ดี น้ำก็ดี โดยตัวของมันเอง มีรูปร่าง แต่เมื่อบรรจุอากาศเข้าไปในถัง หรือบรรจุลงในขวด อากาศและน้ำก็จะมีรูปร่างตามภาชนะที่บรรจุ จึงเป็นทรัพย์สินที่ลักได้ ฉะนั้นอากาศเย็นที่บรรจุอยู่ในท่อถ้ามีผู้ใดมาถอดท่ออากาศเย็นไปจากท่อที่ปล่อยอากาศเย็นไป ผู้นั้นต้องมีความผิดฐานลักทรัพย์แน่ ตัวอย่างเช่น แดงกับดำ ปहुกันบ้านติดกัน โดยฝาผนังบ้านด้านหนึ่งร่วมกัน บ้านของแดงคิดเครื่องปรับอากาศ ดำต้องการให้บ้านของตัวเองได้รับความเย็นด้วยจึงลักเจาะฝาผนังด้านที่ร่วมอยู่กับแดงเพื่อให้อากาศเย็นรูดออกมาถึงบ้านดำ ดังนั้นดำมีความผิดฐานลักทรัพย์ เพราะว่าอากาศที่เครื่องปรับอากาศปล่อยออกมา ย่อมมีรูปร่างตามเนื้อที่ภายในบ้านนั้น อากาศนั้นจึงเป็นทรัพย์สิน เมื่อมีผู้เอาไปโดยทุจริตจึงมีความผิด

สิทธิบางอย่าง เช่น สิทธิเรียกร้องอื่น ๆ เช่น ลอบ โดยสารรถไฟ แอบเข้าชมการแสดง ละเมิดสิทธิในเครื่อง

หมายการค้า สิทธิในการประดิษฐ์ หรือสิทธิในชื่อการค้า ถ่ายรูปโดยยินยอมยินยอมเหล่านี้เป็นทรัพย์สิน แต่มีทรัพย์สินจึงลักไม่ได้ แต่เอกสารที่แสดงสิทธิเหล่านี้ เช่น ตัวผ่านประตู ตัวโดยสาร เล่มหนังสือ แผ่นเสียง บทละคร ตัวสินค้า ตัวสิ่งประดิษฐ์ ตัวย้ายชื่อการค้า รูปที่ถ่ายไว้ เป็นวัตถุที่มีรูปร่างทั้งนั้นย่อมลักกันได้

ร่างกายมนุษย์ไม่ใช่ทรัพย์สิน ลักไม่ได้ แม้แต่ส่วนที่ขาดหลุดจากร่างกาย ก็ไม่เป็นทรัพย์สิน เช่นเดียวกันตัดผมจากศีรษะเอาไป ตัดเนื่องจากคนหนึ่งไปปะให้อีกคนหนึ่ง ควักดวงตาคนหนึ่งไปใส่ให้อีกคนหนึ่ง หรือถ่ายโลหิตจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง อาจเป็นการทำร้ายร่างกาย แต่ไม่ใช่ลักทรัพย์ นอกจากจะได้ความว่า ส่วนของร่างกายที่ขาดหลุดออกไปแล้วนั้น มีผู้ถือเอาจึงเป็นทรัพย์สินที่ลักได้ เช่น ผมที่มีผู้หวงแหนใช้ทำเป็นวิกเสริมแต่งทรงผมซื้อขายกันได้ โลหิตที่มีผู้บริจาคเก็บไว้ที่โรงพยาบาล ดวงตาที่เก็บไว้ในสถานพยาบาล เหล่านี้ถือเป็นทรัพย์สินที่ลักกันได้ ตัวอย่างเช่น

1. น.ส.วนิดา ไปตกลงขายผมยาว 2 ฟุต แต่ภายหลังกลับใจไม่ขาย ผู้ซื้อจึงปล้ำตัดออก 2 ฟุต ตามที่ตกลงจะผิดฐานไหน

2. น.ส.วนิดา ตกลงขายผมให้ น.ส.ปาน ในราคา 500 บาท น.ส.ปานต่อเหลือ 400 บาท น.ส.วนิดาไม่ยอมขาย น.ส.ปานอยากได้จึงปล้ำตัดผมไป 2 ฟุต ดังนี้ น.ส.ปานจะผิดฐานไหน

กรณีแรก เป็นเรื่องนางสาววนิดา ตกลงขายเท่ากับนางสาววนิดาตกลงแยกส่วนของร่างกายออกทำการซื้อขายแล้วมากลับใจไม่ขาย เป็นการผิดสัญญาทางแพ่ง เมื่อผู้ซื้อปล้ำตัดผมออก 2 ฟุต ผู้ซื้อย่อมผิดฐานทำร้ายร่างกาย เพราะผมเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย มาปล้ำตัดเอาส่วนหนึ่งของร่างกายออกไปก็ผิดฐานทำร้ายร่างกาย ผู้ซื้อจะผิดฐานลักทรัพย์หรือไม่ เมื่อตกลงแล้วต่อมากลับใจไม่ขาย ข้อตกลงเป็นเรื่องส่วนแพ่ง แต่ก็ไม่ทำให้เส้นผมที่ตัดบนหัวกลายเป็นทรัพย์สินไปได้ ผู้ซื้อคงมีความผิดฐานทำร้ายร่างกายเท่านั้น

กรณีที่สอง เมื่อนางสาววนิดาไม่ตกลงขายก็เท่ากับนางสาววนิดา ยังไม่มีเจตนาถือเอาผมเป็นทรัพย์สิน กล่าวคือยังไม่มีเจตนาแยกส่วนของร่างกายออกทำการซื้อขาย เมื่อนางสาวปานมาปล้ำตัดเอาคือ ๆ จึงผิดฐานทำร้ายร่างกาย ไม่ผิดฐานลักทรัพย์

ปัญหาว่าศพจะเป็นทรัพย์สินหรือไม่ ปกติแล้วศพของคนตายไม่เป็นทรัพย์สิน นอกจากจะมีผู้ถือเอาจึงกลายเป็นทรัพย์สิน เช่นศพที่อุทิศให้สถานพยาบาลไว้ศึกษา นัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1174/2508 วินิจฉัยว่า ศพไม่ใช่สมบัติของผู้ตาย แต่ก็เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ที่จะจัดการศพตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1649 ที่น่าจะเป็นหน้าที่ของทายาทร่วมกันที่จะมอบหมายผู้ใดเป็นผู้จัดการ นอกจากจะเป็นกรณีที่ได้รับระบุไว้เป็นอย่างอื่นในมาตรานี้ ผู้ตายทำพินัยกรรมอุทิศศพของตนให้แก่โรงพยาบาลทายาทจะเรียกศพนั้นไปจากโรงพยาบาลไม่ได้

กรณีศพที่ตั้งทำพิธีกรรมอยู่ในบ้านก่อนที่จะเผาหรือยังไม่เป็นศพที่มีผู้ถือเอา แต่ของที่ศพอาจเป็นทรัพย์สิน มีเจ้าของหากมีผู้หวงแหนเป็นเจ้าของ มิได้สละ เช่น ทองปิดหน้าศพ เงินที่ใส่ปากไว้ให้สัปเหร่อ ของที่ใส่ในอวัยวะเหล่านี้เป็นทรัพย์สินทั้งสิ้น

กล่าวโดยสรุป ร่างกายมนุษย์ไม่ใช่ทรัพย์สิน ศพมนุษย์ก็มีไม่ใช่ทรัพย์สิน แต่ด้วยว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายมนุษย์หรือศพนั้นตัวเจ้าของมีเจตนาถือเอาเป็นทรัพย์สินของเขาแล้ว จะกลายเป็นทรัพย์สินที่ลักได้ หรือศพที่เช่นกัน ถ้ามีการหวงแหนหรือถือเอาแล้วก็เป็นทรัพย์สิน ถ้าบุคคลใดมาลักไปย่อมมีความผิดฐานลักทรัพย์

ทรัพย์สินที่ลักได้ต้องเป็นทรัพย์สินที่มีการเอาไปได้จึงต้องมีชื่อสิ่งทรัพย์สินที่ลักได้ เช่น ที่ดิน แต่ถ้ามีการลักขุดหาได้ ก็ยังไม่ต้องเอาทรัพย์สินที่ขุดได้ไปอ่านต่อหน้า 8

การทอดผ้าป่า

ชมรมพุทธศาสนิกชนและวัฒนธรรมไทย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ทุกท่านคงเคยได้รับแจกซองผ้าป่ามาบ้าง บางท่านอาจจะได้ตอนต้นปีบ้าง ปลายปีบ้าง ท่านนึกแปลกใจใหม่ว่าเขากระทำการทอดผ้าป่าเมื่อไร นั่นละ เพราะว่าการทอดผ้าป่านั้นไม่ได้กำหนดเวลาไว้แน่นอนเหมือนกับการทอดกฐิน จะทอดเมื่อไรก็ได้ แต่นิยมทำกันเมื่อออกพรรษาแล้วคือหน้ากฐิน หรือในราวเดือน 11-12 ไปจนถึงเดือน 4 บ้างก็มีเมื่อทอดกฐินแล้วก็จัดการทอดผ้าป่าตามไปด้วย ซึ่งก็เป็นการสะดวกดี

ประเพณีการทอดผ้าป่านั้นมีมาตั้งแต่ครั้งพุทธกาลคือ ในขณะที่สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้ายังมีได้ทรงอนุญาตให้ภิกษุรับผ้าจีวรจากคฤหัสถ์ทั่วไปที่ถวาย ทรงอนุญาตให้เทียวแสวงหาผ้าบังสุกุลคือผ้าที่เป็นฝุ่น หรือผ้าที่เขาคอชากศพทังไว้ตามป่าช้า นำมาซักฟอกทำเป็นสังฆาฏิ สบง และจีวร คฤหัสถ์ที่นับถือพระภิกษุได้ทราบดังนั้นปรารถนาจะบำเพ็ญกุศลให้ต้องตามที่พระพุทธองค์ทรงอนุญาตจึงได้จัดผ้าที่สมควรแก่พระไปทอดทิ้งไว้ในป่าเช่นป่าช้าหรือตามที่สงบเงียบ เพื่อให้พระภิกษุองค์ใดองค์หนึ่งไปพบผ้าชิ้นซักผ้าไปครอง น่าจะเป็นด้วยเหตุนี้กระมังจึงเรียกว่า "ผ้าป่า"

ในคัมภีร์ธัมมปัทฏฐกถา กล่าวไว้ว่า ครั้งหนึ่งพระอนุรุทธเถระเจ้ามีจีวรห่มที่เก่าแล้ว พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจึงไปเที่ยวหาผ้าในที่ต่าง ๆ ที่กองหยากเยื่อ เป็นต้น ในครั้งนั้นได้มีเทพธิดานางหนึ่งชื่อ "ชาลินี" ได้เห็นพระอนุรุทธเถระเจ้าไปเที่ยวแสวงหาผ้าในที่ต่าง ๆ เช่นนั้น ก็มีความเลื่อมใสในจริยาวัตรของท่าน นางจึงได้นำเอาผ้าทิพย์ 3 ผืนซึ่งยาว 13 คอกกว้าง 4 คอก ไปวางไว้กองหยากเยื่อข้างหน้าของพระอนุรุทธ เมื่อพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้เห็นแล้วจึงได้ถือเอาด้วยบังสุกุลสัญญาว่า "ผ้านี้เป็นผ้าบังสุกุลอันอุกฤษฏ์หนอ"

อาศัยต้นเหตุนี้ พุทธศาสนิกชนทั้งหลายจึงนิยมกระทำกันมาจนทุกวันนี้ การทอดผ้าป่านั้นการกระทำหลายอย่างคือ ทำเป็นแบบหยวกกล้วยลอยน้ำ ทำลักษณะโครงร่างศพมีสังข์ของใส่ไปก็มี ทำเป็นสังข์ของใส่ตั้งไว้ ทำเป็นโองมียของใส่ตั้งไว้ เมื่อพระภิกษุเห็นเข้าก็จะบังสุกุลนำเอาไป ประเพณีการทอดผ้าป่าของราษฎรในปัจจุบันนี้ มิได้นำผ้าไปทอดทิ้งไว้ในป่าอย่างแต่ก่อน แต่จะกระทำกันโดยส่วนมากก็มีผ้าขาว สบง จีวร หรือผ้าไตร ส่วนเครื่องทำบุญอย่างอื่นก็มีหมอนต่าง ๆ กล้วย อ้อย ข้าวสาร ปลากรอบ เนื้อเค็ม ไม้ขีดไฟซึ่งบรรจุลงในกระป๋องบ้าง กระดาษสานตาโปร่ง ๆ แล้วปิดกระดาษสีอย่างสวยงาม โดยเฉพาะกระดาษนั้น ส่วนมากก็มีขนาดกว้าง 2 คอกจนถึง 4 คอก ในการทำคตบแต่งกระดาษนี้ก็มีกิ่งไม้ย่อย ๆ ปักไว้มีสบง จีวร พาดตามกิ่งก้านของต้นไม้ ประดับด้วยของใช้ต่าง ๆ เช่น ไม้ขีดไฟ เทียนไข สมุด ดินสอ เป็นต้น

พิธีทอดผ้าป่านั้นก็ทอดทั้งวัด พระหลายองค์หรือจะทอดเฉพาะองค์ใดองค์หนึ่งที่ตนเคารพนับถือก็ได้ ผ้าป่านั้นจะทอดตามหนทางที่เปลี่ยว ๆ หรือจะทอดบนวัดหรือบนศาลาการเปรียญที่ไหนก็ได้ทั้งนั้น แต่ผ้าป่านั้นอยู่ติดกับแม่น้ำลำคลอง พิธีทอดผ้าป่าอาจจะเป็นเรื่องแพ้งเล็ก ๆ หรือหยวกกล้วยเล็ก ๆ บรรจุเครื่องผ้าป่าไว้เต็มก็ได้ แต่การทอดผ้าป่าชนิดนี้ มักจะทอดในตอนเช้า เวลาพระออกบิณฑบาต เป็นต้น ถ้าสายหรือเพลแล้ว พระอาจจะแลไม่เห็นก็ได้ เพราะว่าของนั้นเป็นวัตถุลอยน้ำไม่เหมือนกับผ้าป่าทางบก เมื่อท่านพบผ้าป่าลอยเช่นนั้นแล้วก็ควรเข้าซักผ้าป่าทันที

ผ้าป่านั้นมีทั้งผ้าป่าสามัคคีหรือผ้าป่าเจ้าของเดียว ผ้าป่าส ผู้ถือคือผ้าป่าหลาย ๆ เจ้าของรวมกันแล้วนำ

ไปทอดที่วัด การทำพิธีทอดจะเป็นตอนเย็นหรือตอนค่ำก็ได้ ผ้าป่าสามัคคีต้องมีสลาก 1-2-3 เรื่อยไปจนครบเจ้าของที่ปักไว้ที่กองบุญกุศลของตน เมื่อพระสงฆ์ได้รับแจกสลากกันครบองค์แล้ว ก็จะอนุโมทนาผ้าป่าประเภทนี้ไม่ได้เฉพาะเจาะจงองค์นั้นองค์นี้ คือแสวงบุญเสี่ยงทายกันไปว่า ท่านอาจจะได้กองกุศลของใคร ไตรทุกคนก็ได้บุญเหมือนและเท่ากันด้วย

ส่วนผ้าป่าเจ้าของเดียวกันเป็นผ้าป่าที่กองใหญ่มากในสมัยโบราณผ้าปาดังนั้นตั้งอยู่ริมแม่น้ำ ผ้าป่าชนิดนี้จะจัดเป็นขบวนแห่เรือเป็นลำ ๆ ทีเดียว อาจจะมีหมอผีพาทย์เถิดเทิง กลองยาว แห่แทนกันมาอย่างเอิกเกริกสนุกสนาน เมื่อตั้งองค์ผ้าป่าแล้วก็มักจะมีการฉลองโดยให้มีมหรสพต่าง ๆ เล่นเพื่อความครึกครื้นอีกด้วย ผ้าป่าประเภทนี้มักจะ เป็นผ้าป่าของคนที่มียุทธฐานะร่ำรวย และเป็นทีเคารพนับถือแก่คนส่วนมากอีกด้วย

ทางชนบทไกล ๆ โดยมากนำผ้าป่าบรรทุกเรือแพ่ไปตามลำคลอง เวลาเย็น ๆ และค่ำซึ่งเรียก "ผ้าป่าโยง" แล้วเอาไปทอดตามวัดวาอารามต่าง ๆ แล้วแต่พอใจก็มี

ในสมัยก่อน ๆ มีตำนานพิศดารออกไปอีกว่า ในเมื่อผ้าป่านั้น ๆ ไปถึงวัดแล้ว เจ้าของผ้าป่ามักจะขู่วางกุฏิพระเพื่อเตือนให้รู้ประกาศให้ทราบว่าจะบัดนี้ผ้าป่ามาถึงแล้ว ดังนั้นเป็นต้น เมื่อท่านซักผ้าป่าแล้วก็ต้องจะระอุอนุโมทนาให้เจ้าของผ้าป่าเขาด้วยก็เป็นอันเสร็จพิธี

ข้อสำคัญในการทอดผ้าป่ามีอยู่ว่า ให้อุทิศเป็นผ้าป่าจริง ๆ อย่าถวายแก่ใคร ๆ เป็นแต่ตั้งใจและออกวาจาอุทิศผ้าและเครื่องไทยทานเหล่านี้แก่พระภิกษุผู้ต้องการผ้าบังสุกุลเท่านั้น จึงได้ชื่อว่า "ถวายผ้าป่า" ในการทอดผ้าป่าจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องมีคำถวายดังนี้ "อิมิ สปริวาริ ปัสสุถจิวริ ภิกขุสงฆสส นียยาเทมิ" (ว่า 3 คน) แปลว่า "ข้าพเจ้านิยมถวายผ้าบังสุกุลจีวรพร้อมทั้งขีรวานนี้แก่พระภิกษุสงฆ์หรือ "เอตานิ มยิ ภนุ เต จิวรานิ สงฆสส โอโฆชยามสาธุ โน ภนุเต สงโฆ เอตานิ จิวรานิ ปฏิกคณหตุ อมหากั ทิฆรตติ ทิตาย สุขายว" แปลว่า "ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวาย จีวรทั้งหลายแต่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์รับจีวรทั้งหลายเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลายเหล่านี้แก่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์รับจีวรทั้งหลายเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ"

เรื่องเกี่ยวกับการทอดผ้าป่านั้น มีเรื่องเล่ากันว่า เมื่อองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ยังมีพระชนม์ชีพอยู่นั้น เมื่อวันเพ็ญเดือน 12 ล่วงไปแล้ว พระมหากัสสปเถระเจ้ามีความประสงค์จะแสวงหาผ้าบังสุกุลจีวร พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจึงได้ถวายบังคมลาสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าแล้วถือเอาเครื่องบริขารของท่านออกจากพระเชตวันมหาวิหารแล้วเข้าไปในประเศทราวป่าแห่งหนึ่ง เพื่อจะเที่ยวแสวงหาผ้าบังสุกุลจีวรอยู่นั้นด้วยอำนาจศีลปารมีของท่าน จึงได้บังคลให้บังเกิดที่มณฑลศิลาสนของสมเด็จพระอินทราชาธิราชเกิดแข่งกระดังงิดปกติ พระอินทราชาธิราชได้พิจารณาถูกทรงแจ้งด้วยทิพยวิญญาณาว่าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามาหาที่สละปะมีความปรารถนาจะได้ซึ่งผ้าสาฎก เพื่อจะทำเป็นผ้าบังสุกุลจีวร เมื่อท้าวเธอทรงทราบเช่นนั้นแล้วก็มีพระทัยโสมนัสยิ่งนักจึงทรงดำริว่าเรื่องนี้อาตมาจะนิ่งไว้ให้เนิ่นนานมิสมควร จำอาตมาจะลงสู่มนุษย์โลก เพื่อช่วยให้พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสละปะได้ผ้าบังสุกุลจีวรสมความปรารถนาแล้วก็นำผ้าทิพย์เสด็จออกจากปราสาทลงสู่มนุษย์โลก ไปวางไว้ที่คาคบไม้ และทรงเนรมิตเป็นหนทางแคบ ๆ พอจะเดินได้โดยองค์เดียว เมื่อทำทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ก็แปลงเพศเป็นพวหมณ์เข้าไปหาพระมหากัสสปเถระเจ้า ถวายนมัสการแล้วกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าผู้เจริญมีบุคคลเอาผ้าบังสุกุลจีวรมาพาดไว้ ณ ที่นั้น ขอเนรมิตพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้พิจารณาเอาเป็นผ้าบังสุกุลเถิด เมื่อพระมหากัสสปเถระเจ้าได้ยินดังนั้นก็เดินไปตรวจดู และบังสุกุลเอาผ้าป่านั้น เมื่อได้กระแอมกระโถลิ้ง 3 ครั้ง

ครั้นไม่มีเจ้าของแน่แล้ว พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าก็จึงเอาเป็นผ้าบังสุกุลด้วยพระบาลีว่า "อิมิ วตติ ปัสสุถจิวริ อสสมิกิ มยหิ ปาปณตติ" แปลว่า "ผ้านี้หาเจ้าของมิได้ อาตมาจะถือเอาเป็นผ้าบังสุกุล" ในขณะที่พระมหากัสสปเถระพิจารณาถือเอาเป็นผ้าบังสุกุลนั้น พระอินทร์ซึ่งแปลงองค์เป็นพวหมณ์ก็ปรากฏตัวขึ้นแล้วถามว่า "ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผ้านี้มีเจ้าของหรือหาไม่" พระมหากัสสปเถระตอบว่า "กุก่อนอุบาทส ผ้านี้หาเจ้าของมิได้" พวหมณ์ผู้เป็นพระอินทร์จึงเล่าเรื่องราวที่พระองค์ได้เสด็จลงมาถวายผ้าบังสุกุล พระมหากัสสปเถระกล่าวว่า "สาธุ" ครั้นแล้วพระมหากัสสปเถระก็กลับสู่พระเชตวันมหาวิหาร แล้วจึงนำผ้าบังสุกุลไปถวายสมเด็จพระพุทธานุเจ้า พระองค์ทรงรับผ้าบังสุกุลนั้นไว้ วันรุ่งขึ้นพระอินทร์ก็ได้จัดโภชนาหารอันเลิศมาถวายอาหารบิณฑบาต แต่พระภิกษุสงฆ์พร้อมด้วยเครื่องปัจจัยทานอย่างอื่นอีกเป็นอันมาก และได้ถวายผ้าบังสุกุล ก่อนเสร็จกลับก็ทูลถามถึงอันสงฆ์ถวายผ้าบังสุกุล สมเด็จพระบรมศาสดาจึงทรงแสดงอันสงฆ์ผู้ถวายผ้าบังสุกุลว่า เมื่อมีผู้นำผ้าบังสุกุลไปถวายภิกษุสงฆ์บุคคลผู้หนึ่งเมื่อเกิดในชาติหน้าจะบริบูรณ์ด้วยความมั่งคั่งด้วยศรีแห่งกายเป็นที่ชอบของเทวดาและมนุษย์จะปราศจากโรคภัยไข้เจ็บทั้งปวง แม้แผ่นดินอันหนาแน่นได้ 2 แสน 4 หมื่นโยชน์อากาศอันกว้างขวางหาที่สิ้นสุดไม่ได้ ก็จะนำมาเปรียบเทียบกับผลอันสงฆ์ของบุคคลที่ได้ถวายผ้าบังสุกุลมิได้ด้วยอันสงฆ์ดังกล่าว ควรที่พระเจ้าจะได้บำเพ็ญทาน ผ้าบังสุกุลเพื่อเกื้อกูลสงฆ์ในพุทธศาสนาให้ปฏิบัติภารกิจทางศาสนาให้ยั่งยืนสืบไป และเมื่อถวายเสร็จแล้วก็กวาดน้ำเพื่อจะได้อุทิศผลอันสงฆ์ไปให้แก่บรรดาญาติมิตร ท่านผู้มีพระคุณสรรพสัตว์ที่ได้เป็นเวรแก่กันและกัน ขอจงอย่าให้จิตคิดร้ายและจองเวรแก่กันและกันต่อไปอีก

เราพูดมาทั้งหมดนี้ยังไม่ได้อะไรดีประสงค์ของการทอดผ้าป่า ไม่ว่าจะกระทำใด ๆ ก็ตามย่อมมีวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้รับจากการนั้น สำหรับในเรื่องนี้มีดังนี้

- 1. เพื่อเป็นการช่วยพระภิกษุสงฆ์ไม่ต้องเดินเที่ยวหาเศษผ้าทำจีวร
  - 2. เพื่อเป็นการสะสมบุญ
  - 3. เพื่อรักษาประเพณีให้สืบต่อ ๆ ไป
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการทอดผ้าป่าก็คือ
- 1. เพื่อเป็นการสร้างวัด
  - 2. เพื่อบำรุงการศึกษาเล่าเรียน
  - 3. เพื่อบำรุงสถานพยาบาล
  - 4. เพื่อบำรุงกิจการอื่น ๆ ให้สำเร็จด้วยดี

- ข้อสำคัญในการทอดผ้าป่า มี 3 ประการคือ
- 1. ควรมีผ้า
  - 2. ควรมีกิ่งไม้
  - 3. ต้องตั้งใจ

- วิธีการทอด แบ่งการทอดผ้าป่าตามวิธีต่าง ๆ ดังนี้
- 1. ตามวิธีชนบทจะวัดหนึ่ง สมัยก่อนมีการแห่กองผ้าป่าด้วย พอถึงวัดพวกหมู่ ๆ ก็ตีกลองซึ่งมีทุกวัด การตีครั้งนี้เพื่อให้ชาวบ้านรู้ว่าที่วัดมีผ้าป่ามาทอด ชาวบ้านจะได้มาร่วมอนุโมทนาด้วย พอตีกลองเสร็จก็พากันจัดผ้าป่าไว้พื้นดินกลางวัด พอพิธีเสร็จลง คนหนึ่งจะเอาไม้ไปเอะาะที่ผ้ากุฏิ แล้วผู้ทอดก็พากันไปวัดอื่นต่อไป ส่วนสมภารวัดจะจัดพระภิกษุให้รูปหนึ่งลงมาซักผ้าป่านั้น
  - 2. ตามวิธีที่สมภารกำหนดคือสมภารจะกำหนดเองว่าจะไปทอดผ้าป่าที่วัดใด วิธีนี้ไป แรมคืนคือไปค้างที่วัดหนึ่งแล้วตั้งกองผ้าป่าที่วัดไปค้างคืนนั้น วัดใดที่อยู่ใกล้เคียงกับวัดที่ไปค้างแรมคืนนั้น มีที่วัดจัดกองผ้าป่าเท่าจำนวนวัดเหล่านั้น แล้วไปนิมนต์พระวัดใกล้เคียงนั้นมาร่วมกับรับพร้อมกันที่ค้างคืน
  - 3. ตามวิธีทอดในเวลากลางคืนประมาณเวลา 22.00-23.00 น. ก็พากันยกกองผ้าป่าไปตั้งตรงตีแยกถนนในวัด

ไทยคดีศึกษา

ต่อจากหน้า 3

อเมริกา ก็มีประเทศหลายประเทศเป็นภูมิลำเนาของการศึกษา ดังนั้นเมื่อเทียบหลักการและเหตุผลในการศึกษา ระหว่างอดีตกับปัจจุบันแล้ว ก็คงกล่าวได้ว่า มีลักษณะใกล้เคียงกัน หากแต่เปลี่ยนชื่อเรียกวิชาลงท้ายด้วย Logy เป็น Studies แทน และที่มาของการศึกษาไทยคดีศึกษาก็คือ ความสนใจวิชาการของมนุษย์นั่นเอง

ปัญหาสืบเนื่อง
ในการกล่าวถึง “ไทยคดีศึกษา” ทั้งนี้ นอกจากจะชี้แจงเกี่ยวกับคำและความหมายแล้ว ก็คงมีปัญหาคือ เกี่ยวเนื่องที่สมควรกล่าวถึงอีกหลายประการเป็นต้นว่า

1. ทำไมจึงมีหลักสูตรไทยคดีศึกษา หรือ ไทยศึกษา ทั้งที่อาจศึกษาในหลักสูตรสายตรงของสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ ขอยกตัวอย่างดังเช่น ทำไมจึงมีหลักสูตรไทยคดีศึกษาสาขาภาษาศาสตร์ จะศึกษาหลักสูตรปริญญาโท สาขาภาษาศาสตร์โดยตรง ไม่ดีกว่าหรือ (โปรดสังเกตความแตกต่างในการใช้ชื่อย่อในที่นี้ คือปริญญาโทภาษาศาสตร์ ในไทยคดีศึกษาอย่างหนึ่ง กับปริญญาโทภาษาศาสตร์แท้ๆ อีกอย่างหนึ่ง)
2. หลักสูตรไทยคดีศึกษาแตกต่างกับหลักสูตรสาขาวิชาเฉพาะโดยตรงในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกอย่างไร
3. เรียนหมวดวิชาใดบ้างในไทยคดีศึกษา
4. ไทยคดีศึกษาเป็นประโยชน์สำหรับประเทศกำลังพัฒนาอย่างไร
5. มีความเหมาะสมสอดคล้องของหลักสูตรไทยคดีศึกษากับระบบของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเพียงไร

ปัญหาเหล่านี้จะได้นำมากล่าวถึงเป็นข้อๆ ไป เพื่อความเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

ปัญหาข้อที่หนึ่ง ที่ว่าทำไมจึงศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ด้านไทยคดีศึกษา ข้อนี้มีคำอธิบายตอบปัญหาว่า ประเทศเราเป็นประเทศกำลังพัฒนา เรามีความต้องการบุคลากรเพื่อปฏิบัติงานในการพัฒนาประเทศหลายระดับ และจะมีอยู่ระดับหนึ่งซึ่งจะต้องเป็นผู้นำในทางวิชาการ เป็นผู้มีความสามารถจับประเด็นปัญหาต่างๆ และมีความรู้ในการวิจัยให้เกิดความคิดและความรู้ใหม่ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางแก้ปัญหาได้อย่างมีหลักเกณฑ์ เหตุฉะนั้นจึงมีความจำเป็นจะต้องให้การศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งในสายไทยคดีศึกษาและในสายตรงของสาขาวิชาต่างๆ แต่สายไทยคดีศึกษานั้นตรงกับความต้องการของบ้านเมืองในข้อที่ว่า ศึกษาเฟื่องฟูเน้นหนักเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวของเราเองเป็นการเจาะจง อีกประการหนึ่งหลักสูตรไทยคดีศึกษายังศึกษาวิชาในสาขาอื่นนอกวิชาเฉพาะของตน ข้อนี้จะทำให้ผู้ศึกษามีความรู้ด้านลึกและด้านกว้าง ซึ่งจะช่วยให้แลเห็นปัญหาต่างๆ ได้หลายแง่มุมขึ้น และมีความคิดในการแก้ปัญหาได้กว้างขวางขึ้น ถ้าจะเปรียบเทียบกับเป็นเครื่องช่วยความเข้าใจอย่างกว้างก็คือ หลักสูตรเฉพาะวิชาสาขาใดสาขาหนึ่งในระดับหลังปริญญาตรีเปรียบได้กับการสร้างแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรค แต่หลักสูตรไทยคดีศึกษาจะสร้างแพทย์ที่มีความรู้มากพอที่จะวินิจฉัยและรักษาโรคได้ทั่วไป แต่ไม่ถึงขั้นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรคทีเดียวนัก

สรุปคำตอบปัญหาที่ 1 ได้ว่า หลักสูตรหลังปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาโดยตรงนั้น สร้างนักวิชาการที่มีความรู้ลึกซึ้งยิ่งกว่าสายไทยคดีศึกษา สายไทยคดีศึกษาสร้างผู้มีความรู้ลึกซึ้งพอสมควร แต่มีความเข้าใจด้านกว้างมากขึ้นและอาจเป็นการเหมาะสมกับระยะพัฒนาประเทศในขณะที่ปัญหาต่างๆ มีผลกระทบถึงกันอย่างกว้างขวาง และในการพัฒนาประเทศนั้น เราย่อมปฏิเสธไม่ได้ว่า เราต้องการบุคลากร

จะไม่ถือว่าหลักสูตรสายใดดีกว่าสายใด เพราะย่อมขึ้นอยู่กับโอกาสที่จะนำความรู้ไปใช้เป็นสำคัญ

ปัญหาข้อที่ 2 ซึ่งเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างหลักสูตรไทยคดีศึกษา กับหลักสูตรสาขาวิชาสายตรงนั้นอธิบายได้ว่า หลักสูตรไทยคดีศึกษา มุ่งให้ผู้ศึกษามีความรู้เน้นหนักในเรื่องของไทย ทั้งในด้านวิชาการ ด้านปัญหาสำคัญและด้านการวิจัย และยังศึกษาวิชาในสาขาอื่นนอกเหนือออกไปจากวิชาเฉพาะของตน รวมทั้งยังต้องศึกษาวิชาภาษาตามความจำเป็นเพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าให้กว้างขวางอีกด้วย ส่วนหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษาโดยตรงนั้น จะศึกษาเน้นหนักในหมวดวิชาเฉพาะ ซึ่งอาจไม่ใช่เรื่องของไทยเสมอไปและมีกรวิจัย ถ้ามีวิชาเลือกก็จะเป็นการเลือกในสาขาวิชาเฉพาะนั่นเอง เพื่อจะได้เสริมให้มีความรู้ลึกซึ้งอย่างแท้จริงแก่ผู้ศึกษา ผู้ที่เรียนต่างหลักสูตรกันดังที่กล่าวมานี้ อาจเรียนร่วมกันในบางวิชาก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามปรัชญาที่เป็นรากฐานในการผลิตบัณฑิตของ 2 หลักสูตรนี้แตกต่างกัน และบัณฑิตก็จะมีคุณสมบัติไม่เหมือนกันทีเดียวนัก

ที่กล่าวมานี้เป็นหลักการทั่วไปของหลักสูตร 2 แบบ แต่ทั้งนี้อาจมีผิดแปลกกันไปบ้างตามลักษณะเฉพาะของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง

เมื่อได้กล่าวจะนี้แล้ว ก็เป็นการง่ายขึ้นในการที่จะตอบปัญหาข้อที่ 3 ซึ่งเกี่ยวกับหมวดวิชาต่าง ๆ ในไทยคดีศึกษาว่ามีหมวดวิชาใดบ้าง สรุปได้อย่างกว้าง ๆ ว่า ในหลักสูตรไทยคดีศึกษานั้นจะต้องศึกษา ดังต่อไปนี้คือ

1. หมวดวิชาพื้นฐานซึ่งอาจได้แก่ วิชาภาษา วิชาวิธีการวิจัย เป็นต้น
2. หมวดวิชาเฉพาะ ซึ่งจะต้องศึกษาอย่างเพ่งเล็งลึกซึ้ง อาจรวมทั้งการเขียนวิทยานิพนธ์ด้วย มีจำนวนหน่วยกิตในหมวดนี้มากกว่าหมวดอื่น ๆ
3. หมวดวิชาสัมพันธ์ คือกระบวนวิชาที่อยู่นอกหมวดวิชาเฉพาะ ศึกษาเพื่อความรู้ ความคิดที่กว้างขวางยิ่งขึ้น

การที่ผู้ศึกษาในสายไทยคดีศึกษาต้องเรียนกว้างขวางถึง 3 หมวด และกระจายจุดสนใจไปยังวิชาภาษาและวิชาสัมพันธ์เช่นนี้ ทำให้หลักสูตรไทยคดีศึกษาไม่ลึกซึ้งเท่าเทียมกับหลักสูตรสาขาวิชาเฉพาะโดยตรง แต่มีความรอบรู้อื่น ๆ ซดเซยดังได้กล่าวแล้ว

ต่อมาถึงปัญหาข้อที่ 4 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรไทยคดีศึกษาที่มีต่อประเทศที่ยากจน และกำลังพัฒนาอย่างประเทศไทย ซึ่งข้อนี้ทำให้เราจำต้องยอมรับความจริงที่อาจมีขึ้นอื่น ๆ อีกหลายประการ เป็นต้นว่า สภาพความเป็นอยู่ทั่วไปของบ้านเมืองยังไม่ถึงขั้นน่าพอใจ โดยเฉพาะในชนบท การเร่งรัดพัฒนาบางเรื่องนำทั้งข้อดีและข้อเสียไปสู่อะไรที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ปัญหาต่างๆ ทางสังคมเมืองใหญ่มีมากขึ้น ปัญหาประชากร ปัญหาการอนุรักษ์ที่ถูกต้อง การปรับปรุงพัฒนาที่เหมาะสม ปัญหาด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจ สุภาวะแวดล้อมตลอดจนปัญหาด้านสาธารณสุขและโภชนาการ เหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องริบควันที่จำเป็นต้องศึกษาหาข้อมูล ทำการวิจัย เพื่อหาทางแก้ปัญหาอย่างมีหลักเกณฑ์ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสถานการณ์บ้านเมืองและของโลกในปัจจุบัน ประเทศเราจึงจำเป็นต้องมีบุคลากรที่จะทำหน้าที่ด้านต่างๆ โดยเฉพาะให้เป็นไปได้ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 การเตรียมบุคลากรเพื่อปฏิบัติงานจึงเป็นเรื่องสำคัญ การศึกษาในระดับหลังปริญญาจะเป็นอุปการะให้การพัฒนาเป็นอย่างมีประสิทธิภาพ และหลักสูตรไทยคดีศึกษานั้นมีความมุ่งหมายสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศไทยตรง

อีกประการหนึ่งเราต้องยอมรับอีกด้วยว่า ประเทศไทยเราเป็นประเทศที่ยากจน ต้นทุนในการผลิตใด ๆ นั้นจำเป็นต้องระมัดระวังอย่างระมัดระวังให้ได้มากที่สุด ด้วย

ทัศนะ

ม.ร.0601.033.0332/2523.09.49 [006-008]

เรียน บรรณาธิการข่าวรามคำแหง ที่นับถือ

ผมเป็นนักศึกษาคนหนึ่งของมหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะนิติศาสตร์ ปีที่ 1 มีความรักและปรารถนาดีต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นส่วนรวมเสมอ ผมอ่านบทบรรณาธิการของคุณทุกฉบับและพยายามกระทำตามมิใช่เชื่อฟังและเห็นดีแต่ปาก เช่นเมื่อวันที่ 22 มี.ค. 23 ที่ผ่านมา ขึ้นรถสาย 58 กลับจากมินิบัสผมเห็นผู้หญิงสาวท้องแก่ ผมจึงลุกให้ที่นั่ง เขาก็นั่ง แต่คนแน่นมาก เมื่อรถวิ่งมาครึ่งทางก่อนจะถึง ม.ร. ผมเห็นเขามีอาการคล้ายจะเป็นลม เพราะความแออัดและอากาศร้อน ถ้าผมไม่ได้อ่านข้อคิดของคุณฉบับก่อนๆ ผมคงมีบาปในใจเป็นแน่ ผมดีใจที่ได้แสดงน้ำใจเอื้อเฟื้อผู้อ่อนแอ ผมจึงขอมอบความดีให้แก่มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพราะผมเป็นนักศึกษาของ ม.ร. นอกจากนี้ผมอยากเสนอแนะข้อคิดเห็นของแ่ก่คุณเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังต่อไปนี้คือ

1. บริเวณ ม.ร.ข้างทางเข้าโดยทั่วไปยังสกปรก ถ้ากวาดชั้นให้พนักงานทำความสะอาดให้ดีกว่านี้ จะน่าชื่นตาชื่นใจมาก ควรมีค่าขวัญรักษาความสะอาดให้มากกว่านี้ จะดีมาก ความสะอาดสำคัญมากนะครับ
2. บรรดาครุฑของ ล้อเลื่อนต่างๆ ยังมีมากเกินไปใน ม.ร.และเกาะเกาะการสัญจรไปมา ควรจำกัดและวางให้เป็นระเบียบ ควรออกไปขายภายนอก ม.ร. ซึ่งกว้างขวางดีมาก จะมิผลทำให้ ม.ร.มีความสะอาดดีขึ้นอีกด้วย
3. ผมขอชม สวป. และ บก.ขร. อย่างแรงๆ อีกครั้งหนึ่ง การกระทำใด ๆ ที่มีผลดีมาก ผลเสียน้อย นับว่าน่าชมเชย...การจัด 'นศ.กว่า 2 แสนสอบได้อย่างมีระเบียบ เช่นครั้งนี้ (2/2522) นับว่าเก่งมาก การเคร่งครัดต่อระเบียบพร้อมกับเอาใจใส่ต่อ นศ. ควรทำพร้อมกันไป และหวัง

อ่านต่อหน้า 7

การลงทุนน้อยที่สุด และควรจะได้ระดมกำลังทรัพยากรบรรดาที่มีอยู่ในสถาบันเดียวกันมาใช้ประโยชน์ให้เต็มที่ หลักสูตรไทยคดีศึกษาจึงจัดได้ว่าเป็นศูนย์ถาวรของการศึกษาค้นคว้าวิชาการสาขาต่าง ๆ และเป็นการศึกษาเรื่องราวของตัวเอง ของคนไทย ชาติไทย และประเทศไทย ซึ่งแต่ละสาขาวิชาการจะศึกษาให้ลึกซึ้งในสาขาวิชาเฉพาะของตนได้ เช่น ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ภาษาและวรรณคดี สังคมวิทยา ปรัชญา และวัฒนธรรม เป็นต้น ในการสอนการเรียนก็อาจมีส่วนร่วมกันได้หลายกระบวนวิชา ระหว่างสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะในหมวดวิชาสัมพันธ์ซึ่งแต่ละภาควิชาจะเป็นกำลังของกันและกัน ก็จะเป็นการประหยัดไม่ต้องมีอาจารย์ซ้ำซ้อนหรือต้องการกระจายกำลังกันออกไปตามคณะหรือตามภาควิชาต่าง ๆ

เมื่อได้กล่าวเช่นนี้แล้วก็เท่ากับได้ตอบปัญหาข้อที่ 5 เกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรไทยคดีศึกษากับลักษณะของมหาวิทยาลัยรามคำแหงไปด้วยในตัว เพราะระบบประสานงานทางวิชาการ หรือ interdisciplinary program ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้จะเอื้ออำนวยให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติเป็นอันมาก

สรุป
ตามที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมดนั้น พอสรุปเป็นใจความสั้น ๆ ได้ว่า หลักสูตรไทยคดีศึกษาเป็นหลักสูตรหลังปริญญาตรี ศึกษาทั้งด้านลึกและด้านกว้างในเรื่องของไทย ทั้งนี้เพื่อผลิตบุคลากรให้ปฏิบัติงานได้เหมาะสมกับการพัฒนาประเทศไทย และหลักสูตรเช่นนี้ยังเหมาะสมกับระบบการเรียน การสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหงอย่างยิ่ง

**สรุปสาระสำคัญของกระบวนการวิชา PS 203
การปกครองส่วนภูมิภาค**

ดร.อุษา ไบหยก
คณะรัฐศาสตร์

1. ขอบเขตการศึกษาวิชาการปกครองส่วนภูมิภาค คือ การศึกษาถึงการจัดระบบการปกครองภายในขอบเขตแห่งรัฐแต่ละรัฐ

- เราอาจจะพิจารณาได้ว่ามีสาระสำคัญ 2 เรื่องที่จะต้องนำมาพิจารณาในขั้นแรก นั่นคือ

ก. ระดับการปกครองส่วนภูมิภาค

ข. การจัดระบบการปกครอง

ก. การปกครองส่วนภูมิภาค ถ้าพิจารณาจากตำราภาษาต่างประเทศโดยทั่วไปแล้ว จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องครอบคลุมถึงการปกครองนับตั้งแต่ระดับรองลงมาจากส่วนกลาง เมื่อพิจารณาจากประเทศที่มีการปกครองรูปรัฐเดี่ยวและหรือการปกครองระบอบมลรัฐ เมื่อพิจารณาจากประเทศที่มีการปกครองรูปสหพันธรัฐ หรือ สาธารณรัฐ ก็ตาม ฉะนั้นจึงเป็นเรื่องภายในหน่วยการปกครองหน่วยย่อยในระดับที่รองมาจากอำนาจส่วนกลางโดยเฉพาะเป็นการแบ่งแยกระหว่าง National government กับ Local government นั้นเอง

ข. การจัดระบบการปกครองมี 2 ลักษณะที่เด่นชัด

- ระบบการรวมอำนาจ (Centralization) หมายถึง การรวมอำนาจในการปกครอง บังคับบัญชา อำนาจตัดสินใจ และสั่งการ หรืออำนาจบริหารไว้ที่ศูนย์กลางเพียงหน่วยเดียวโดยตรง

- ระบบการกระจายอำนาจ.(Decentralization) หมายถึงการมีศูนย์กลาง หรือหน่วยงานย่อย ๆ เกินกว่าหนึ่งหน่วยขึ้นไปที่จะมีอำนาจในการตัดสินใจ อำนาจบังคับบัญชา หรืออำนาจบริหารงานโดยอิสระภายในขอบเขตหรือกฎเกณฑ์บางประการที่จะต้องรักษาไว้ร่วมกันแต่ละหน่วยต่างก็มีการผูกพันในส่วนตนเองไม่ขึ้นอยู่กัหน่วยงานหรือองค์การอื่นนอกเหนือขึ้นไป

ทัศนะ

ต่อจากหน้า 6

ว่าคงจะดีเช่นนี้ตลอดไป อย่าละเว้นในสิ่งที่เสียหายเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็จะทำให้เกิดความเรียบร้อย ถ้าเจ้าหน้าที่ของ ม.ร. ไม่เอาใจใส่ ก็คงจะไม่ได้รับคำชมอย่างนี้แน่นอน ผมรู้สึกประทับใจและรักมหาวิทยาลัยแห่งนี้แน่นอนและอยาก จะเห็น อยากจะให้มหาวิทยาลัยอย่างนี้ในประเทศไทยอีกสัก 2-3 แห่ง แล้วเราจะมีคุณภาพการศึกษาดีกว่านี้

4. ถ้ามีนศ. ของม.ร.ผู้ใดทำดี ชื่อเสียงถึงมหาวิทยาลัยรามคำแหง ควรจะมีรางวัลชมเชยด้วย เพื่อเป็นกำลังใจ และเห็นความสำคัญของเขา แต่ถ้าใครทำผิดคิดชั่วร้าย เช่น ปลิ้น จี๋ ข่มขืน ฯลฯ อย่างนี้ ควรตัดออกจากความเป็นนศ.ม.ร. เลยทีเดียว เอาไว้ก็เป็นเหมือนมะเร็ง จะทำให้ส่วนใหญ่พลอยเสียชื่อไปด้วย ไม่ต้องรอให้หนังสือพิมพ์ของเอกชนเขาประโคมข่าวหาสินจ้างรางวัลหรือครีบกั้น เสียชื่อเสียงไปเปล่า ๆ ไม่เข้าท่าเลย

เอาละครับ นี่เป็นครั้งที่ 2, 3 แล้วที่เขียนมาชมและเชย บก.ขร. ดีเพื่อก่อ ล้อเพื่อชม นะครับ หวังว่า บก.ขร.คงจะไม่ถือสาสติปัญญาน้อย ๆ ของผม ผมจะพยายามกับให้คำติ และทำความดีเพื่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จนตราบนันตนิรันต

ขอพระเจ้าจงอวยพรให้ บก.ขร.และคณะจงมีความ สุขความเจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป ผมสวามิภักดิ์คุณหมูปกติ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

เทวิน จันทรวงาม

ตำราออกใหม่

เลขพิมพ์	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ผู้แต่ง	ราคา	ค่าส่ง
22476	AV 325(S)	ภาพโปร่งใสและเครื่องฉายข้ามศีรษะ	ผศ.โสภณพรณ สุวรรณแสง	9.-	4.-
2321	CS 215	การเขียนโปรแกรมภาษาฟอร์แทรน	ผศ.สมพิศ โกศลวัฒน์	15.-	4.-
22474	EC 394	ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจสหภาพโซเวียต	อ.จิตรา คุวิชรานนท์	19.-	5.-
22471	ED 432	การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษสำหรับครู ตอน 1	ดร.นิรมล ศคฺวุฒิ	12.-	4.-
2206	EN 101(H)	คู่มือภาษาอังกฤษมูลฐาน 1	ผศ.ประพันธ์ ภักษานและคณะ	10.-	4.-
2305	EN 337	ศิลปการแปล	อ.วัลลภา มีเหล็กสวัสดิ์	24.-	5.-
22427	GM 303	การบริหารการผลิต	ผศ.ศิวพร มั่นทุกานนท์และคณะ	12.-	4.-
22486	HI 320	ประวัติศาสตร์การเมืองไทยตั้งแต่ พ.ศ. 2475 จนถึงปัจจุบัน	อ.สิริรัตน์ ชันธพิน	19.-	5.-
22354	LA 308	ปพพ. ว่าด้วยหุ้นส่วนบริษัท	ศ.ประกาศ นี อวยชัย	28.-	5.-
22420	LA 353	กม. อิสลาม	อ.บุคอรื มินรามัญ	13.-	4.-
22489	LA 444	กม. ศุลกากร	อ.มานิต วิทยาเต็ม	11.-	4.-
2319	LI 453	ประวัติภาษาอังกฤษ	อ.มานิต โชคบุตร	10.-	4.-
2306	LS 341	งานเทคนิคห้องสมุด	ผศ.เสริมศรี เจริญผล	7.-	4.-
2324	MC 481	การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ	ผศ.วิษณุ สุวรรณเพิ่ม	20.-	5.-
22251	MK 401	หลักการวิจัยตลาด	ผศ.มบุญ แสงหิรัญ	14.-	4.-
22477	MR 328	การวัดผลและการประเมินผลวิชาพลานามัย	ผศ.สมบุญ สุริวงค์	19.-	5.-
2325	PE 461	แบดมินตัน	อ.วิระ วิเศษสมิต	7.-	4.-
2336	PS 364	การบริหารนครหลวง	ผศ.พรชัย เทพปัญญา	13.-	4.-
22410	TH 231	วรรณกรรมสุโขทัย	รศ.ดร.สิทธา พินิจภูวดล	11.-	4.-
2339	TH 332	วรรณกรรมรัตนโกสินทร์ ตอน 2	ผศ.ทิพย์สุนทร อนุบุญตร	12.-	4.-

ข่าวโดย เอี่ยมพร อุทยาพงษ์

หมายเหตุบรรณาธิการ

ครับ อุณหภูมิปกติ

บก.ขร.

เรียน บรรณาธิการข่าวรามคำแหง

เนื่องจากปรากฏว่าการสอบทุกครั้ง หนังสือที่นักศึกษา นำไปอ่านในวันสอบนั้นหายแทบจะทุกวันหรือทุกครั้งที่มีการสอบไล่ เพราะของหมดเกิดหาย 2 ครั้ง โดยที่ครั้งแรกเข้าใจว่าคงจะหยิบหนังสือผิดไป แต่ตอนหลังนี้ครับผมได้วางหนังสือซึ่งผมคิดว่าคงปลอดภัยแน่นอน โดยวางไว้บนโต๊ะนั่งสอบที่วางข้างหลังแถวที่ผมนั่งสอบครับและก็มีแต่ของผมเพียงคนเดียว เมื่อเป็นเช่นนี้ท่านอาจารย์ยังจะคิดว่าคงหยิบผิดไปอยู่หรือ และวันนั้นของเพื่อนผมก็หายด้วยที่ผมเรียนมานี้มิใช่ที่ผมเสียหายหนังสือหรือครับ แต่ผมเสียหายที่ผมอุตส่าห์ไต่ต๋อยไว้ในหนังสือประมวล กม.วิอาญา แห่ง พระธรรมนูญศาล(เล่มเดียวกัน) ส่วนหนังสือเรียนนั้นผมให้เขาก็ได้ถ้าหากเขาจะเอา

ด้วยเหตุนี้เองผมอยากให้ทางมหาวิทยาลัยเห็นถึงความสำคัญในเรื่องดังกล่าวนี้ด้วย เพราะไม่แน่ว่าบุคคลที่มีนิสัยหรือสันดานชอบหยิบของของคนอื่นเขาแน่ อาจกลายเป็นอาชญากรที่เป็นภัยต่อสังคม หรือชาติบ้านเมืองต่อไปได้ ซึ่งแทนที่จะได้เป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติดีดังที่พึงปรารถนาของสถาบันรามคำแหงที่จะรุ่งโรจน์ต่อไปชั่วนิรันดร์

ความคิดเห็น ผมอยากจะให้ทางมหาวิทยาลัยได้ผ่อนผันให้นักศึกษานำเอาหนังสือที่นำมาอ่านด้วยไปวางไว้ได้โต๊ะนั่งสอบได้ เพราะอย่างไร ๆ เจ้าหน้าที่คุมห้องสอบท่านคงเดินตรวจจับตามองอย่างเอาจริงเอาจัง (ใช่ไหมครับ! เพราะผมเห็นทุกท่านทำตามหน้าที่ดีมากเลยครับ จับผู้ทุจริตในการสอบได้ทุกครั้งที่มีการสอบไล่) แต่เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างนี้ท่านว่าจะปล่อยไปอย่างนี้เรื่อย ๆ ไปหรือครับ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ธนิศ ดำรงค์ศิริ

เชิญเที่ยวงานกาชาด

- ต่อจากหน้า 8
7. เครื่องรับโทรทัศน์ SANYO ขนาด 13 นิ้ว
  8. ตัวเครื่องบินไปกลับ กรุงเทพฯ-โคลัมโบ 1 ที่นั่ง
  9. ชุดรับแขก 1 ชุด
  10. ตู้เย็นฟิลิปส์ ขนาด 8.5 คิว
  11. ตู้เย็นโตชิบา ขนาด 7.5 คิว
  12. เครื่องรับโทรทัศน์ ขาว-ดำ ขนาด 24 นิ้ว
  13. เครื่องรับโทรทัศน์ ขาว-ดำ ขนาด 20 นิ้ว
  14. ตู้เย็น K.E.C. ขนาด 5.5 คิว
  15. เต้าแก๊สชนิดคอมของได้ 1 เครื่อง
  16. เครื่องรับโทรทัศน์ เนชั่นแนล ขาว-ดำขนาด 17 นิ้ว
  17. เครื่องรับโทรทัศน์ ทอมสัน ขาว-ดำ ขนาด 17 นิ้ว
  18. วิทยุคาสเซท SONY
  19. วิทยุคาสเซท เนชั่นแนล
  20. สลากออมสิน 150 ฉบับ
- ข่าวโดย ฝ่ายประชาสัมพันธ์งานกาชาด ม.ร.

หมายเหตุบรรณาธิการ

มหาวิทยาลัยคงไม่อาจผ่อนผันให้นักศึกษานำตำราและโน้ตย่อไปไว้ยังที่นั่งสอบได้ เพราะจะเป็นปัญหาในการคุมสอบอย่างมากแต่ก็ได้ผ่อนผันให้นำมาไว้ในห้องสอบ (หน้าห้อง ข้างห้อง หรือหลังห้อง) และจัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลตามสมควร ถึงกระนั้นบางครั้งก็ยังมีปัญหาอย่างที่คุณว่ามา เพราะนักศึกษาที่เข้าสอบมีจำนวนมาก ทางออกของปัญหานี้ก็เห็นจะอยู่ที่นักศึกษาควรวางตำราของตนไว้ยังที่ซึ่งพอจะมองเห็นได้ และพยายามที่จะไม่หยิบของคนอื่นผิดไป

บก.ขร.

หยุดคิด อาทิตยละครึ่ง

ปัจจุบันนี้มีการย้ำความสำคัญของวิชาวิทยาศาสตร์ มากจนมหาวิทยาลัยอาจสอนวิชาเหล่านี้ให้แก่ท่านเพียงเดิน ๆ คือ วรรณคดี ประวัติศาสตร์ ปรัชญา ดนตรี และศิลปะ แต่ก็อย่าปล่อยให้ท่านเป็นคนไม่มีความรู้ในทางเหล่านี้ เมื่อ การศึกษาในหน้าที่ที่สุดสิ้นลงแล้ว จงใช้เวลาว่างอย่างน้อย อาทิตยละครึ่ง 2 ชั่วโมง หาความสำราญจากดอกไม้แห่งอารย- ธรรมเหล่านี้

จงผูกมิตรกับจินตกริและนักเขียนผู้มีชื่อเสียง เช่น ซอโฟคลีส ดานเต เซกซ์เปียร์ วิทแมน ซีเซโร สวีฟท์ วอลแตร์ จงหาความรู้ในเรื่องศิลปะอันยิ่งใหญ่ของโลก เช่น ของชาวอียิปต์ อินเดีย กรีก ความงามของโมเสสแบบ กอธิค ภาพเขียนสมัยเรอแนสซองซ์ ดนตรีของนักดนตรี เอกตั้งแต่ บาค มาจนถึง รากมานีนอฟ จงศึกษารัฐบุรุษ ผู้มีชื่อเสียง และศึกษาความเป็นมาอันยาวนานของมนุษย์จาก ประวัติศาสตร์ จงนั่งอยู่แทบเท้าของนักปราชญ์ยิ่งใหญ่ของ โลกสักชั่วครู่ เช่น ขงจื้อ โซเครทิส นิวตัน ไอน์สไตน์ และ เดินตามศาสตราจารย์ ไปด้วยความอบอุ่น เช่น พระพุทธเจ้า พระคริสต์ และดานธี ข้าพเจ้าจะไม่คิดว่าท่านเป็นผู้มีการ ศึกษาดี เว้นเสียแต่ท่านจะได้ผูกมิตรกับอัจฉริยบุคคล เหล่านี้ แล้วท่านก็จะเป็นดังเช่นบุคคลนั้นบ้าง ตามคติว่า คบคนเช่นไรย่อมเป็นคนเช่นนั้น

ความรู้เหล่านี้ พร้อมทั้งวิชาการทางเทคนิค จริยธรรม มารยาท การปกครอง ศิลปะ วรรณคดี ปรัชญา คือมรดก ของท่าน ซึ่งท่านแต่ละคนจะต้องได้รับถ่ายทอดมา เมื่อกาล เวลาผ่านไป ความรู้เหล่านี้เจริญก้าวหน้าขึ้นมากมาย จน กระทั่งบัดนี้ไม่มีบุคคลสมบูรณ์จนท่านไม่สามารถจะศึกษาให้ หมดได้

จากสุนทรพจน์ของ Will Durant สกล นิลวรรณ แปล

เชิญเที่ยวงานกาชาด (ต่อจากหน้า 1)

ร้านกาชาดของ ม.ร. ในป็นี่ตั้งอยู่ สถานที่เดียวกับปีที่แล้ว คืออยู่ใกล้พระบรมรูปทรงม้า

สำหรับสลากกาชาด ม.ร. ในป็นี่ ผศ.จุฑา เทียนไทย แจ้งว่าจะจำหน่ายในราคาฉบับละ 20 บาท ซึ่งหากโชคดี อาจมีโอกาสได้รับรางวัลมีค่ากว่า 20 รางวัล เช่น รถยนต์ โตโยต้า โคโลล่า โทรทัศน์สี เครื่องปรับอากาศ จักรยานยนต์ ฯลฯ เป็นต้น นอกจากนี้ทางบัตรสลากกาชาดยังนำไปสอย กัลปพฤกษ์ รับรางวัลได้อีกด้วยในร้านกาชาด ม.ร. จึงขอเชิญ ขวชนชาวรามคำแหงและผู้สนใจทั่วไป ช่วยกันอุดหนุนสลาก กาชาด ม.ร. ซึ่งกำหนดออกรางวัลสลากในวันที่ 29 กรกฎาคม 2523 โดยมีรางวัลต่าง ๆ ดังนี้

รางวัลที่ 1. รถยนต์โตโยต้า โคโลล่า 1300 CC.

รับสมัคร

บริษัทธรรมนิติจำกัด เป็นบริษัทกฎหมายธุรกิจ ต้องการรับสมัครนิติกร ผู้สมัครจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. จบปริญญาตรีทางนิติศาสตร์
2. มีความรู้ด้านกฎหมายและภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี
3. มีบุคลิกและความรับผิดชอบเหมาะสมกับหน้าที่การงาน

ผู้ใดสนใจโปรดติดต่อได้ที่ บริษัทธรรมนิติจำกัด เลขที่ 138/1 อาคารพันธ์ศักดิ์ ชั้น 2 ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ 4 เวลา 10.00-15.00 น. ตั้งแต่บัดนี้จนถึง 30 เมษายน 2523
ข่าวโดย ประชาสัมพันธ์นศ.

คำว่าทรัพย์สินในมาตรา 334

(ต่อจากหน้า 4)

นั้นเป็นทรัพย์สินที่เอาไปได้ ผู้เอาไปจึงมีความผิด หรือส่วน ประกอบของบ้านถ้ามีผู้ใดมาถือออก แยกส่วนแล้วเอาส่วน นั้นไปก็ถือว่าเป็นการเอาไป ต้นไม้ก็เช่นกัน ถ้ามีการตัดออก เต็ดผลออกแยกจากต้นแล้ว ย่อมเป็นการเอาไปได้

ที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดเป็นความหมายของคำว่า "ทรัพย์สิน" ในมาตรา 334 แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่ง ประมวลกฎหมายอาญามีไว้เพื่อระงับความผิดของคำว่า "ทรัพย์สิน" ไว้ จึงต้องอาศัย ความหมายของคำว่าทรัพย์สินในประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 98 มาใช้บังคับ เมื่อ ประมวลกฎหมายอาญาเป็นกฎหมายที่มีบัญญัติคุ้มครองความ สงบเรียบร้อยของประชาชนและบางกรณีก็กฎหมายคลุม ไม่ถึง อย่างเรื่องการลักกระแสไฟฟ้ามาตรา 334 แห่งประมวล กฎหมายอาญาคลุ่มไม่ถึงแนวคำวินิจฉัยของศาลฎีกาจึงใช้ วินิจฉัยไปในทางให้ความหมายของคำว่าทรัพย์สินในมาตรา 334 กว้างไป ซึ่งอาจเป็นผลร้ายแก่จำเลยได้ หรือหากจะเคร่ง ครัดเกินไปการลักกระแสไฟฟ้าก็จะเป็นความผิด ย่อมจะ เกิดความเสียหายแก่ส่วนร่วมได้ ผู้เขียนจึงเห็นว่าควรจะมี การเพิ่มเติมความหมายของคำว่า "ทรัพย์สิน" ในมาตรา 334 ให้ชัดเจนเพื่อสะดวกแก่การศึกษา และการนำไปใช้ในทาง ปฏิบัติต่อไป

- บรรณานุกรม
- จิตติ ดิงส์ภักย์, ศาสตราจารย์: คำอธิบายประมวลกฎหมาย อาญา ภาค 2 ตอน 2 และตอน 3
  - โชค จารุจินดา, ศาสตราจารย์: คำอธิบายประมวลกฎหมาย อาญา 4
  - ยงยุทธ ธีรสาร, นาย: บทบัญญัติ "เรื่องข้อสังเกตในกฎหมาย อาญา" เล่มที่ 35 ประจำปี 2521 ตอนที่ 3
  - เนติบัณฑิตยสภา, สำนักอบรมศึกษากฎหมาย: คำพิพากษาศาลฎีกา

2. เครื่องรับโทรทัศน์สี I.T.T. ขนาด 26 นิ้ว
3. รถจักรยานยนต์ ซูซูกิ 100 cc.
4. รถจักรยานยนต์ ฮอนด้า 100 cc.
5. เครื่องปรับอากาศ Carrier ขนาด 15,000 บีทียู
6. เครื่องรับโทรทัศน์สี SONY ขนาด 17 นิ้ว

(อ่านต่อหน้า 7)

จาก... บรรณานิติกร

จาก... บรรณานิติกร

บ.ช.ร.อันเมทความเรื่อง "การเขียนข้อความโฆษณา ให้เกิดประสิทธิภาพ" ของผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑา เทียนไทย ใน ขร. ฉบับก่อนแล้วออกจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของท่าน ที่ว่า

ปัจจุบันนี้การโฆษณาสินค้ามีแนวทางที่ต่างจากอดีต ตรงที่นอกจากจะเน้นหนักทางด้านตัวผลิตภัณฑ์สินค้าและ บริการแล้ว ยังมีโฆษณาอีกหลายชิ้นที่เน้นไปทางด้านรับใช้ สังคมมากขึ้น

ท่านผู้อ่านที่ไม่รังเกียจถ้อยคำโฆษณาจนเกินไปนัก คงจะได้เคยเห็นข้อความซึ่งบ.ช.ร.ขอเขียนขึ้นจากความ ทรงจำดังต่อไปนี้

ชิ้นแรก เป็นของสายการบินแห่งหนึ่งซึ่งถ้าเอ่ยชื่อ ก็คงรู้จักกันดี เขาใช้ถ้อยคำประกอบภาพว่า

ช่วยเหลือคือคุณก้นเหมือนที่เหมือนเอ็ง เรานับถือ นำใจคนไทย

ชิ้นที่สอง เป็นของบริษัทใหญ่โตแห่งหนึ่ง ลงภาพ และถ้อยคำแต่เพียงว่า

อังกนเราน่าอยู่ เพราะเราช่วยกันสร้างความน่าอยู่ ให้แก่สังคม

และอีกชิ้นหนึ่ง ถ้าจำไม่ผิด เป็นของธงชาติหรือธงหนึ่ง เขียนเป็นกลอนสุภาพประกอบภาพซึ่งเข้ากับเนื้อความเป็น อย่างมีกาวว่า

การช่วยเหลือเพียงเล็กน้อยใช้คือค่า ย่อมดีกว่าทำไม่เห็นเป็นไหน ๆ

เรารู้สึกจึงขังกว่าสิ่งใด เมื่อคนไทยมีน้ำใจให้แก่กัน

ที่จริงก็ยังมีอีกหลายชิ้นในท่านองเดียวกันนี้ แต่น่า เสียหายที่จำได้ไม่ค่อยจะครบถ้วน

อย่างไรก็ตาม เท่าที่ขมมานี้ก็คงพอจะเห็นแล้วว่า การโฆษณาในแนวนี้เป็นอย่างไร

ตัว บ.ช.ร.นั้นขอสารภาพว่า รู้สึกชื่นชมยินดีกับการ กระทำดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง เพราะเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้จะแทรก ซึมเข้าไปในจิตใจของผู้คนที่ละน้อย ในที่สุดก็จะช่วยสร้าง สวรรค์สังคมให้ดีขึ้นได้

ซึ่งเท่ากับได้ช่วยแบ่งเบาภาระของสถานศึกษาทุก ระดับซึ่งมีหน้าที่โดยตรง และสื่อมวลชนทุกแขนงที่มักจะ ถือเป็นหน้าที่โดยอ้อม

บ.ช.ร.ในฐานะที่เป็นคนทำ "สื่อ" ของ "สถานศึกษา" จึงขอแสดงความนับถือมายังเจ้าของโฆษณาแนวทางดัง กล่าว ณ โอกาสนี้

ถ้าไม่กลัวถูกหาว่าโฆษณาให้กับกิจการของท่านก็ ตั้งใจจะลงชื่อให้ปรากฏแก่ชาวรามคำแหงเสียด้วยซ้ำไป

ประทีป วาทิกินกร

หนังสือพิมพ์ข่าวสามคำแหง

เจ้าของ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บรรณาธิการ: นายประทีป วาทิกินกร

บรรณาธิการผู้ช่วย: นายอภิสิทธิ์ จันทวิล นงคำดี ชัยสวัสดิ์

ผู้จัดการ: นายทองอยู่ ศรีตระกูล

สำนักงาน: มหาวิทยาลัยรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 24

กองบรรณาธิการ: สึกคณะนิติศาสตร์ ชั้น 3 โทร. 3140716 หรือ 3142122-9 ต่อ 165

คณะกรรมการประจำฉบับพิเศษ ปีการศึกษา 2522

ประธานกรรมการ	9. นายศักดิ์ชัย สุภาคง	กรรมการ	กรรมการ
กรรมการ	10. นายสุรพล วิเศษโกสิน	กรรมการ	กรรมการ
กรรมการ	11. นายสมคิด ธีรศิลป์	กรรมการ	กรรมการ
กรรมการ	12. นายประทีป วาทิกินกร	กรรมการ	กรรมการ
กรรมการ	13. นายอภิสิทธิ์ จันทวิล นงคำดี	กรรมการ	กรรมการ
กรรมการ	14. นางคำดี ชัยสวัสดิ์	กรรมการ	กรรมการ
กรรมการ	15. นายทองอยู่ ศรีตระกูล	กรรมการ	กรรมการ
กรรมการ	16. น.ส.ดีนา วิวัฒนวัตน์	กรรมการ	กรรมการ

กองจัดการ: ตึก AD 1 ชั้น 2 โทร. 3141352 หรือ 3142122-9 ต่อ 164 165

ข่าวสามคำแหงรายสัปดาห์ ออกทุกวันเสาร์ อีตราคำประจวบ ชร ปีการศึกษา 2522 จำนวนหนังสือ 52 ฉบับ สมาชิกที่สมัครด้วยตนเอง ปีละ 25 บาท สมาชิกที่รับ ประสงค์ ปีละ 40 บาท โปรดสมัครและส่งเงินไปรษณีย์

ผู้จัดการ: ชร. ชั้น 2 AD 1

